landeia

ALDIZKARI SINDIKALA - REVISTA SINDICAL
APIRILA 2014 ABRIL Nº 196. ZENB.

CAMPAÑA DE APOYO A LA NEGOCIACIÓN COLECTIVA

3 EDITORIALA
EDITORIAL
Soldatak eta enplegua defendatu

5 HITZA HITZ
CON NOMBRE PROPIO
Txetx Etcheverry: Iparraldeko abertzaleak aintzina

14 LAN OSASUNA
SALUD LABORAL
Lan Osasunaren babesa noizko? Administrazioak erantzule

15 DESDE IPARRALDE
IPARRALDETIK
Zorionak, Enbata.info

17 LEGEAREN BUELTAK
PÁGINAS JURÍDICAS
Erabaki politiko eta bidegabea

25 CON PERSPECTIVA
HARIRA
En campaña por los salarios y el empleo

30 CON PERSPECTIVA
HARIRA
Susan George: “EB-AEB hitzarmenaren kontrako borroka irabaziko dugu”

ELA non

Konfederazioa

Barrainkua 13
48009 Bilbo
Tel.: 94 403 77 00
Fax :94 403 77 11

Eskualdeak

Araba

GASTEIZ
Manuel Iradier 25
Tel.: 945 15 80 76
Fax: 945 14 10 74

1200 AGURAIN
Calle Fueros, 27.
Tel: 945 31 20 26
Fax: 945 30 18 75

01320 OION
Nafarroa Etorbidea 31 behea
Tel. 945 62 24 40
Fax.945 62 24 43

Bizkaia

48009 BILBO
Barrainkua 13
Tel.: 94 403 77 00
Fax: 94 403 77 11

IBAIZABAL-NERBIOI

01400 LAUDIO
Herriko Plaza 4, 1º C
Tel.: 94 403 65 45
Fax: 94 403 65 46

48970 BASAURI
Antonio Fernández s/n
Tel.: 94 405 58 88
Fax: 94 405 58 68

48960 GALDAKAO
Muguru 8 entrepl.
Tel.: 94 400 57 57
Fax: 94 400 57 58

48140 IGORRE
Sabino Arana 22, lonja
Tel.: 94 631 54 58

EZKERRALDEA-KADAGUA

48902 BARAKALDO
Gernikako Arbola 35-38
Tel.: 94 418 02 96
Fax: 94 418 93 17

48980 SANTURTZI
Maestro Calle 1, bajo
Tel.: 94 493 56 59
Fax: 94 493 62 96

48860 ZALLA
Plz Carolina Renovales 7
Tel.: 94 667 02 88

ESKUMALDEA

48930 AREETA
Areetako etorbidea 2
Tel.: 94 602 04 50
Fax: 94 602 04 20

48160 DERIO
Txorierriko Etorbidea 9
Tel: 94 404 31 13

48100 MUNGIA
Herri Bide 8, entrepl.
Tel.: 94 674 00 16

GERNIKA-DURANGO

8200 DURANGO
Askatasun Etorbidea 5.
Apdo.183
Tel.: 94 621 76 80
Fax: 94 621 76 81

48370 BERMEO
Bidebarrieta 9, bajo
Tel.: 94 688 05 07
Fax.: 94 6186398

48300 GERNIKA
Urkieta 9, 1º izda.
Tel.: 94 627 00 53
Fax: 94 625 60 09

48700 ONDARROA
Artabide 12-1C
Tel.: 94 683 25 15
Fax: 94 613 41 27

48260 ERMUA
Goenkale, 9
Tel.: 943 17 60 15
Fax.: 943 53 16 65

Gipuzkoa

20011 DONOSTIA
Consulado 8, behea
Apdo. 971
Tel.: 943 00 50 00
Fax: 943 00 50 01

UROLA-KOSTA

20730 AZPEITIA
Apdo. 97
Arana Goikoa 1-2-3, bajo
Tel.: 943 81 34 46
Fax: 943 15 09 57

20800 ZARAUTZ
Apdo. 282
Bizkaia kalea 8
Tel.: 943 00 05 28
Fax: 943 00 05 29

20750 ZUMAIA
I. Zuloaga plaza 1, 3ºB
Tel.: 943 86 01 01

DEBA

20500 ARRASATE
Otalora Lizentziatua, 22
Tel.: 943 79 45 09
Fax: 943 79 68 01

20570 BERGARA
Ibargarai 26-30 behea
Tel.: 943 76 43 01
Fax: 943 76 13 39

20600 EIBAR
Bidebarrieta 30, bajo, 1º
Tel.: 943 82 04 42
Fax: 943 82 06 12

20560 OÑATI
Euskadi Etorbidea, bajo, 3-4
Tel.: 943 08 25 00
Fax: 943 08 25 01

ORIA GOIERRI

20200 BEASAIN
Juan Iturralde 9, 1º
Tel.: 943 08 61 40
Fax: 943 08 61 41

20120 HERNANI
Argarain 3, behea, Antziola Auzoa
Tel.: 943 33 64 64
Fax: 943 33 64 68

20160 LASARTE
Zumaburu 5, trasera
Tel.: 943 57 16 44
Fax.: 943 57 12 61

20230 LEGAZPI
Aizkorri Kalea 1, 1ºA
Tel.: 943 73 18 18
Fax: 943 73 19 54

20400 TOLOSA
San Francisco Ib. 13
Tel.: 943 69 83 14
Fax: 943 69 82 41

20700 URRETXU
Labeaga 33, behea
Tel.: 943 03 63 91
Fax: 943 03 67 65

OARSO-BIDASOA

20100 ERRENTERIA
Pza. Koldo Mitxelena 2, bajo
Tel.: 943 00 01 13
Fax: 943 00 01 14

20302 IRUN
Paseo Colón 27, 1º
Tel.: 943 63 84 70
Fax: 943 63 84 71

31780 BERA
San Esteban 13, bajo
Tel/Fax: 948 63 07 92

Nafarroa

31004 IRUÑEA-PAMPLONA
Iturralde y Suit, s/n
Tel.: 948 00 79 30
Fax: 948 00 79 59

31800 ALTSASU
La Paz 3, Entr.
Tel: 948 46 73 38
Fax: 948 56 73 07

31200 LIZARRA-ESTELLA
C/ Fray Diego 13, bajo
Tel: 948 54 67 70
Fax: 948 55 58 87

31350 PERALTA-AZKOIEN
Avda. La Paz 9-1º Izda.
Tel.: 948 75 10 17
Fax: 948 75 17 11

31570 SAN ADRIAN
Ctra. de Estella 32, bajo
Tel/Fax.: 948 69 61 59

31400 SANGÜESA
Calle Mayor, nº 9
Tel.: 948 43 01 08

31300 TAFALLA
Plaza Cortés 3, bajo
Tel/Fax: 948 70 16 60

31500 TUDELA
Fernando Remacha 4, 1º
Tel.: 948 02 62 02
Fax: 948 02 62 03

31580 LODOSA
Paseo Central s/n
Tely fax: 948 69 42 12

31780 BERA
San Esteban 13, bajo
Tel/Fax: 948 63 07 92

landeia

ERREDAKZIO TALDEA EQUIPO DE REDACCIÓN

Zuzendaria - Director: Patxi Agirrezabala.
Koordinatzailea - Coordinadora: Nerea Ispizua.
Idazlariak - Redactores: Gorka Quevedo, Juan Antonio Korta, Haimar Kortabarria, Leire Heredia, Iñaki Zabaleta eta Xabier Harluxet.
Itzulpen lanak: Bixen Fernández Amezaga.
Argitarazle - Edita: ELA, Euskal Sindikatua. Barrainkua 13, Bilbao. Tfno: 944037700.
www.ela-sindikatua.org
Email: prentsa@elasind.org

1 › IRITZIA OPINIÓN

[01]

EDITORIALA EDITORIAL

SOLDATAK ETA ENPLEGUA DEFENDATU

Gertu ditugu berriro ere urteko sasoi honetan langile abertzale klasearentzat oso esangura handia duten bi data; bata **Aberri Eguna** eta bestea **Maiatzaren Lehena**rena. Aberri Egunak aukera eta parada eskaintzen digu hausnarketa egiteko eta ikuspegi kritikoz aztertzeko gure nazio izaeraren bidean jarrerak nola dauden, zein urratsak eman diren, eta nolako osasunez dugun gure herri izaeraren egoera. Tamalez, esan beharra dugu inboluzia eta atzerakada direla nagusi nazio ikuspegitik. Estatutik eginahalak eta gehiago gauzatzen dira makina eskumen itzularazteko Madrilera, orain arte zeuden apurrak desitxuratuz eta balio ezerezean utziaz. LOMCE dela, fiskalitatea dela, Egonkortasun Legea, Defizita eta Zorra, Osasungintzako hainbat dekretu... LOAPA berri moduko bat ezartzen ari da. Bien bitartean salatu beharra dugu bertako instituzioek zein pultsu gutxi, zein erreferentzi gutxi sortzen duten euskal gizarteak pizturik mantendu dezan burujabetzaren aldarria. Dirudi aldebikotasunaren nahiak dena estaltzen duela, nahiz eta Madrilek argi asko berretsi duen berak maneiatzen duen aldebakartasunak bakarrik balio duela. Inboluzioa, erdirakoitasuna, itxitasuna, aldebakartasuna... dira nagusi. Bitartean, Katalunia eta Eskozian urratsak ematen ari dira beren buruaren jabe izateko eta inbidia pixka bat ematen du prozesu horrek. Ea gure artean Gure Esku Dago ekimenak arrakasta lortzen duen eta erabakitzeko eskubidearen aldarria ekintza politikoaren erdian kokatzeko balio duen. ELAk babes osoa eman diogu ekimen anitz honi eta militanteak animatzen ditugu bertan parte hartzera.

Mientras en Hego Euskal Herria sufrimos continuos retrocesos en materia de autogobierno, Cataluña y Escocia apuestan claramente por ser dueñas de su futuro

Bestalde, **Maiatzaren Lehena** ospatzeko data ere gerturatu da. Aurten ere ELAk kalea aldarrikatuko du eremu demokratiko gisa alternatibak plazaratzeko eta borrokaren balioa aintzat hartzeko. Hainbesteko sufrikarioa jasaten ari den euskal langileriari itxaropen eta konpromisozko mezua helarazi nahi diogu: antolakuntza eta borroka. Sindikalgintzak bere sustraietan aurkitzen du alternatiba, zeren eta ez dago ezer erradikalagorik langile klasea antolatu eta borrokatzera deitzea baino. Ezinbestekoa zaigu langile klasea indartzea lan zentroetatik hasita, langileen agintea geroz eta handiagoa egin dezagun. Antolakunde sindikal indartsuekin bakarrik, kolektibo bezala bakarrik, ahal izango dugu. Beraz, militante, lagun eta familiarekin ospatzeko eguna dugu Bilboko kaleetan, aldarrikapenak eta festa uztartuz, beste behin.

Militanteen jardunaren harira, zoriondu beharra dugu gure jendea Legegintzako Herri Ekimena garatzen erakutsi duen konpromisoagatik ere. 30.000 sinadura behar baziren ere Erkidego Autonomoan 109.369 sinadura erregistratu ditugu Eusko Legebiltzarrean. Lau hilabetetan eginiko lan apartak fase honi amaiera eman dio. Orain erne egon beharko dugu, Legebiltzarreko eztabaidetan ekimena desbideratu eta desitxuratu ez dezaten. Helburuak garbiak dira eta horiei eutsi behar diegu orain: langile azpikontratatuei lanaren iraupena ziurtatzea (subrogazioa), gutxieneko lan eta soldata baldintzak bermatzea eta aipaturiko baldintzak eta lan-legeetan jasotako eskubideak betetzen ez dituzten enpresentzat zehapenak ezartzea. Nafarroan ere abiaturik dugu ekimena, nahiz eta beste epeetan mugitzen den. Kasu honetan 7.000 da gutxienez lortu beharreko sinadura kopurua eta horretan ari da gure militantzia, lortuko dugularen konfiantza osoz.

Gainera abiatu berri dugu soldata eta enpleguaren aldeko kanpaina bat. Soldatak eta lan baldintzak defendatuz, enplegua ere defendatzen dugula aldarrikatu nahi dugu eta, bide batez, lan zentroetan borrokan dabiltzan langileei babesa eta sostengua eman. Hor dago gure indarra.

[02]

HITZA HITZ CON NOMBRE PROPIO

Mirari Irure
Secretaria general Zerbitzuak

AMBULANCIAS HERIDAS DE GRAVEDAD

En Alava aplican el convenio de Bizkaia; en Gipuzkoa la negociación ni ha empezado; en Bizkaia, plantean un recorte del 3% con el que se ponga fin a la huelga indefinida; y en Navarra, también en huelga indefinida, el Gobierno plantea dictar un laudo. La foto del sector de ambulancias de Hego Euskal Herria preocupa mucho a ELA. Hablamos de un sector que ofrece un servicio de una importancia vital para la sociedad, que debería salvaguardar con total garantía un bien de primer orden como es la salud y, por extensión, nuestro bien por excelencia, la propia vida. Sin embargo, la realidad dista mucho de ser halagüeña, y estamos asistiendo a prácticas que rayan lo temerario, no solo por parte de las empresas sino también por parte de la propia Administración.

El sector de ambulancias está subcontratado en un 98% (la excepción la constituyen las de bomberos de Navarra y las medicalizadas de Osakidetza). Esto significa que la Administración incluyó al sector de las ambulancias en su apuesta por permitir que se hiciera negocio con muchos servicios, públicos en su naturaleza, dejando su gestión en manos privadas. Desde entonces, la maximización del beneficio ha sido el único motor de las empresas adjudicatarias, lo que ha repercutido directamente en las condiciones de trabajo en el sector.

Lo más indignante, a juicio de ELA, es el papel que ha jugado la Administración en las adjudicaciones de servicios y en los pliegos de condiciones. En lo que a las adjudicaciones se refiere, el precio de licitación ha tenido un peso determinante en los concursos, de manera que las empresas que hacían la oferta más "barata" en términos pecuniarios son las que se han ido quedando con el servicio. De ahí, la irrupción de la empresa Ambuibérica, tanto en Bizkaia como en Gipuzkoa, conocida en el ámbito estatal por deficiencias en el servicio y las precarias condiciones de trabajo que impone a sus plantillas. En este sentido, otras cuestiones cruciales en términos de calidad del servicio como son las características técnicas y prestaciones de las ambulancias, tiempos de respuesta, ventajas en los vehículos y su equipamiento, etc. se han relegado a un segundo y tercer plano.

Por otro lado, en relación a la redacción de pliegos, nos hemos encontrado con pliegos que van desde la no inclusión del deber de las empresas de subrogar a las plantillas, lo que derivó en un conflicto en Ambuibérica en Bizkaia, hasta pliegos que recogen un precio de licitación insuficiente para hacer frente al coste de servicio (así reconocido por un informe de la propia Administración, en este caso Hacienda, que recomendaba no adjudicar el servicio en tales condiciones y que, sin embargo, fue desoído y... atención, ¡adjudicado a quien se postuló con un precio aún inferior al de licitación!).

Administrazioak eskaintzarik merkeena egiten duen enpresari esleitzen dio zerbitzua, kontuan hartu gabe ez zerbitzuaren kalitatea, ezta langileen lan-baldintzak ere

Estas cuestiones, ligadas al bloqueo de la negociación, hicieron que las y los trabajadores de Bizkaia y Araba convocasen una huelga indefinida en defensa de sus condiciones de trabajo, que comenzó el 10 de marzo. En Nafarroa, por su parte, iniciaron la huelga indefinida el 26 de febrero. Tratándose, como ya hemos apuntado antes, de un servicio esencial para la comunidad, en ambos casos se dictaron unos servicios mínimos del 100% en todo lo urgente, que viene a representar el 98% de la actividad.

Desde entonces, la posición de la Administración y, en especial, la de ambos departamentos de salud ha sido la de guardar distancias, como si la cosa no fuera con ellos. La sorpresa viene cuando los que toman posición son los departamentos de Trabajo. En el caso de Bizkaia, proponiendo una mediación que hoy es la que plantea una reducción salarial del 3% frente al 12,32% pretendido por las empresas, cuando el mediador conoce, al igual que la Administración, que en 2012 UTE Ambulancias Bzkaia (la principal empresa entonces) se repartió en dividendos nada más y nada menos que un millón de euros.

ELA tiene claro que no va a firmar la propuesta de mediación porque no cumple ninguna de las dos condiciones que ELA y LAB nos planteamos como mínimas para la aceptación de cualquier oferta: por un lado, la no existencia de recortes y, por otro, el blindaje contra la reforma laboral. En cuanto a esto último, decir que la propuesta de mediación en el apartado que regula la inaplicación resulta tramposa, ya que para que opere el arbitraje del ORPRICCE (órgano de inaplicación de la CAPV) no exige la mayoría de cada parte sino la mayoría entre las partes, con lo que el voto favorable de un solo representante sindical sería suficiente. En este punto, no nos vamos a extender más (tendríamos para otro artículo de opinión), sólo decir que USO ha sido y seguirá siendo sindicato de empresa, hasta el punto de que algunos empresarios han ido cambiando al personal de USO de base ante cada nuevo proceso electoral, favoreciendo a estas siglas y a lo que representan.

El caso navarro es aún más grave, si cabe. El Director de Trabajo ha decidido sabotear la huelga haciendo uso de la potestad de dictar un Laudo obligatorio con amparo en lo previsto en el art. 10 del RD 17/1977, de Relaciones de Trabajo, alegando que la huelga está suponiendo un grave perjuicio para la economía de Navarra. A ELA nos parece una interpretación cuando menos abusiva la que basa el grave perjuicio causado en la no realización de los traslados de traumatología. Dictar un laudo en esa dirección supondría hacerles el trabajo sucio a las empresas haciendo un uso más que dudoso del Real Decreto.

Hay mucho trabajo por delante en el sector de ambulancias. Un trabajo organizativo que ha de empezar por aprovechar que, en breve, habrá elecciones sindicales en varias de las empresas adjudicatarias. Debemos avanzar en representación quienes hacemos una apuesta firme por un servicio de ambulancias de calidad, que tenga unas condiciones de trabajo equiparables a las de la administración y recogidas en convenios cuya aplicación podamos garantizar.

[03]

HITZA HITZ CON NOMBRE PROPIO

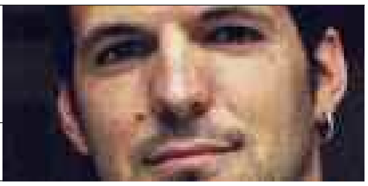

Gorka Vierge
Responsable ELA en la Sakana

LO QUE EL SEÑOR LECUMBERRI (UGT) NO CUENTA

El recién elegido secretario general de UGT en Navarra se ha prodigado estos días en los medios de comunicación y, a tenor de lo que hemos podido leer y escuchar, ha lanzado un mensaje bidireccional con unos claros destinatarios: de una parte ha dejado claro a la patronal y al Gobierno que va a seguir apostando por la concertación social a pesar de los recortes y la corrupción y, de otro lado, ha embestido con una inquina terrible contra el sindicato ELA, particularmente por su actividad en el valle de Sakana.

De la primera parte, nada nuevo bajo el sol. Una organización que permanentemente tiene que acudir al juzgado a dar explicaciones de casos de corrupción y que tiene unos niveles de dependencia económica agobiantes con los grifos que emanan del erario público, es lógico que tenga que ser comprensiva con todos los desmanes que protagoniza el desprestigiado Gobierno de Navarra. De ahí que tenga que justificar el nombramiento en el Tribunal Laboral del arquitecto jurídico del expolio a la CAN, echar una mano a la Consejera de Hacienda en su irregular actuación, que no pierda un minuto en hablar de los recortes o que ni siquiera muestre su pesar ante los desahucios, el paro o la precariedad.

Pero, sobre todo, llama poderosamente la atención que trate de desacreditar el informe de la Cámara de Comptos que censuraba rigurosamente el hecho de que los sindicatos UGT-CCOO y la patronal fueran juez y parte a la hora de decidir sobre los millones de euros públicos destinados a la formación. Es más, justifica sin aparente sonrojo que UGT pueda seguir financiando su estructura con el dinero de todos los contribuyentes.

Sindikatu baten eginkizuna enpresetan eta kalean egotea da, ahulenen eskubideak zainduz, Lecumberri jaunak goraipatzen duen itxurazko bake sozialetik urrun

Descalificaciones que honran. Por otra parte, se emplea con dureza digna de mejores causas en la crítica demagógica a ELA, acusando a este sindicato de contribuir a cerrar empresas y a dejar en la estacada a los trabajadores y trabajadoras, achacándole los índices de paro existentes en Sakana. Es un argumento tan pobre como decir que la culpa del paro en Andalucia la tiene UGT.

Acusar al sindicalismo reivindicativo de organizar a los trabajadores y trabajadoras para confrontar democráticamente con los que atacan los intereses de las capas populares de la sociedad, lejos de ser un agravio resulta ser un halago del que nos sentimos muy satisfechos. Porque la misión de un sindicato, y más en estos tiempos de estafa y de gobiernos que nos hacen la vida imposible, es estar en las empresas y en la calle defendiendo los derechos de los más débiles, alejados de la falsa paz social que defiende el señor Lecumberri y que no reporta beneficios más que a los firmantes de la misma.

Es una evidencia que, a diferencia de lo que propugna UGT, la sociedad, hasta ahora, ha avanzado gracias a que algunos fueron capaces de cuestionar la realidad que les tocó vivir y creyeron en la confrontación y en la lucha como instrumento para darle la vuelta a la situación. Nosotros tratamos de aportar nuestro grano de esperanza y solidaridad en estos tiempos tan convulsos y eso se traduce en conflictos que nos hacen alcanzar unas buenas condiciones salariales allá donde se da la oportunidad de pelear. Los convenios de Magotteaux, Apoyos Metálicos, Josefina Arregui o Atabo SL, son los últimos ejemplos que demuestran que también ahora se pueden hacer buenos acuerdos.

Asimismo, el secretario general de UGT ha criticado, rozando la obsesión, la huelga que llevaron a cabo los trabajadores de Lázaro Etxeberria. Esa plantilla protagonizó una dura batalla contra la reforma laboral, gracias a la cual siguen teniendo las mejores condiciones del sector en todo Navarra. Debería de ser más respetuoso el Sr. Lecumberri y, quizá, más que objeto de su crítica esos trabajadores debieran ser un espejo en el que mirarse.

En definitiva, cuando el señor Lecumberri critica la actuación de ELA en Sakana, haría bien en reconocer a qué se deben las buenas condiciones laborales y salariales que actualmente él mismo disfruta en su empresa, Cementos Portland. No son sino el resultado de las huelgas y los convenios conseguidos durante años por el compromiso y la lucha de los afiliados de ELA. Una de tantas cosas que el señor Lecumberri no va a poder ocultar.

04

HITZA HITZ CON NOMBRE PROPIO

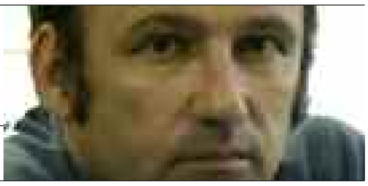

Txetx Etcheverry
Manu Robles-Arangiz Institutua Fundazioaren arduraduna Iparraldean

IPARRALDEKO ABERTZALEAK AINTZINA

Martxo bukaerako herriko etxeetako hauteskundeek, Iparraldean abertzaleak ezin baztertuzko aldarrikapen indar izaiteaz gain herriko etxeetan programa gauzatzeko indarrak bilakatzen ari direla erakutsi dute. Heldu diren 6 urteetan, Iparraldeko 158 herrietarik hogoi bat herriko etxeetan abertzaleak kudeatzeko egoeran izanen dira. Azkenik, azpimarratzekoa da, gizarte eragile ezberdinen herritar lana hauteskunde garaian (Batera-ren galdezketa, Bizi!ren Ituna edo AHTri buruzko kanpaina) eta Eskuin Muturrak Estatu mailako tendentziaren kontra, ez duela hautetsi bakar bat ere lortu Iparraldean.

Hauteskundeak prestatu. Bil Gaiten dinamikak, Iparraldean, Abertzaleen Batasuna, EA eta Sortu biltzen dituen EH Bai-en baitan, azken bizpahiru urteetan herriko bozen inguruan martxan ezarri ditu hainbat gogoeta eta formakuntza saio. Egitasmo horren xedea herriko bozetan, herritarrentzat hurbilenak diren hauteskundeetan, ezkertiar eta abertzale ideiak eta programak plazaratzeko molde eraginkorrenak jorratzea izan da. Abertzale atalari dagokionez lurralde elkargoaren gaia, euskararen garapena, hegoaldearekin harremanak eta bake prozesuaren indartzea aintzinean emanak izan dira. Ber maneran, jendarteak pairatzen duen krisiari erantzuna ekartzeko proposamen zehatz, konstruktibo eta egingarriak ere barnatuak izan dira energia, ekonomia eta sozial arloetan.

Abertzaleak, ezinbestekoak. Emaitzei dagokionez, iritzi publikoak, prentsak, eta alderdi politikoek abertzale botuaren goratzea azpimarratu dute. Abertzaletasuna bilakatu da indar politiko bakarra gaitasuna duena lurralde osoan eztabaida publikoan parte hartzera. Eta konduan hartu behar da, hauteskunde hauetan abertzaleek aintzinean eman dituzten "eguneroko biziari lotuak diren aterabideei" eta "hizkuntza eta instituzioaren gaietik at doazen erronka nagusiei", jendarteak adesioa erakutsi duela. Horiek hola, 20 bat herritan abertzaleek (izan ditezen EH Baiekoak edo independenteak, eta kasu batean EAJ-koak) alkatetza bat kudeatuko dute. Abertzaleak ez diren alderdiak ari dira gero eta gehiago konturatzen gobernura heldu nahi badute, abertzaleekin lortu behar dutela adostasuna. Hori, frantses Estatuko hauteskunde sisteman, herriko etxeetako bozen berezitasun bat da: bi bozka itzuli dira, eta bigarren itzulian, gehiengoa lortzeko abertzaleen botua konduan hartzea baitezpadakoa da ainitz kasutan. Dudarik gabe, abertzaleek gehiengoen eraikuntzan eragina dute.

Las elecciones municipales han demostrado la influencia e importancia del voto abertzale en Ipar Euskal Herria

Herri Ekimenak. 2014eko hauteskunde garaiak ere erakutsi du Iparraldean urtean zehar lanean ari diren hainbat erakundek parte hartu dutela beren moldean "kanpainan" eta "alternatiben edo proposamenen aberastean". Izan dadin Batera-ren galdezketa, Instituzioaren aldarrikapenari buruz eta Euskararen sustatzeari buruz (113 zerrendek erantzun dute, 79 herritan), Bizi!ren Trantsizio Energetikorako Ituna (82 zerrendek 43 herritan izenpetu dute, eta hauteskundeen amaieran Iparraldeko 30 herri kudeatuko dituzten taldeek martxan ezarriko dute Iparraldeko jendartearen %74aren gan aldaketak ekarriz), edo AHTari buruzko galderei CADE inguramenaren defentsarako 43 elkarteren koordinaketari hamarnaka zerrendek ekarritako erantzunak.

Azpimarratzekoak. Iparraldeak egoera historiko bat ezagutzen du Lurralde elkargoa den instituzioaren inguruko aldarrikapenari dagokionez. Baiona, Angelu eta Biarritzen diren alkate berriek Lurralde Elkargoaren aldarrikapenarekin adostasuna erakutsi dute. Hori datu oso inportantea da, zeren orain arte, hiri haundietako alkateak beti epel edo kontra ziren instituzioaren aldarrikapenarekiko. Instituzioaren gaiari buruz Baionako Alderdi sozialistako hautagaiak ukan duen jarrera epel edo ezezkorrak Alderdi Sozialistaren baitan eztabaida sortu du. Alderdi hortako Iparraldeko 2 deputatuk (Sylviane Allaux eta Colette Capdevielle-ek) deia luzatu dute Baiona, Angelu eta Biarritzeko sozialistei, beren jarrera politikoa berriz ikus dezaten sozialisten eta abertzale ezkertiarren artean, bai eta progresista ororekin gehiengo alternatibo eta ezkertiar baten lortzeko gisan. Azkenik, Eskuin muturrak ez du hautetsi bakar bat ere lortu Iparraldean. Biarritzen aurkeztu zuen zerrenda bakarrak %5a bakarrik lortu du, Estatu mailan ia 15 herri kudeatuko dituen 1200 bat zinegotzidun alderdiak.

«Euskal Herria Trantsizioan» gaualdia martxoaren 12an, hautagaiak Bizi!ren Ituna izenpetzen

05

GUTUNAK CARTAS

Esta sección pretende ser una tribuna abierta a las opiniones de nuestros/as afiliados y afiliadas sobre la actualidad económica, social y laboral. Aquéllos/as que lo deseen deben enviar sus cartas a la siguiente dirección: Landeia, Cartas de los lectores. Barrainkua 13, 48009 Bilbao, o prentsa@elasind.org

Duintasunaren alde martxan Madrilen

Martxoaren 22an ELAko militante talde bat Madrilen izan ginen Duintasun Martxen bukaeran, azken hilabeteetan pobrezia eta prekarietatearen aurka Euskal Herrian egin dugun kanpainaren baitan.

Merezi izan zuen bidaiak. Nekatuta baina pozik itzuli ginen. Autobusean Madrilera iritsi bezain laister giro berezia sumatu genuen eta konturatu ginen manifestazioa, espero zen bezala, handia izango zela. Hala izan zen: oso jendetsua, kolorez betea eta anitza.

Kostatu zitzaigun martxan hasi eta aurrera egitea. Manifestazioan zeuden zutabe ezberdinen artean, guk Euskal Herrikoa osatu genuen, Euskal Herriko beste sindikatu eta eragile sozialekin batera. Gure herrian ezartzen ari zaizkigun pobretze politiken aurrean aldarrikapen sorta eraman genuen Madrilera. Euskal Herria nazio gisa ere irudikatu genuen, non eta Madrilen.

ELAko kideon artean giroa bikaina izan zen. Horrelakoetan, ELAko bandera eta pegatinekin bereziki harro joaten garenaren ustea dut: hemen gaude gu, ELAko militanteak gara eta harro gaude. Nik behintzat horrela bizi izan nuen Madrileko esperientzia.

Beste nazio batzuetako ordezkaritza ugariren artean Andaluziatik etorritakoen indarra nabarmendu nahi dut. Milaka etorri ziren. Geure aurrean kokatuta egon ziren manifestazioaren hasieran eta haietariko batzuekin hitzegiteko aukera ere izan genuen. Gizon haien aurpegietan bizimodu gogorraren isla sumatzen zen, baina baita ere borrokarako grina eta kemena. Txapela kentzeko modukoak!

Manifestazioa erabat baketsua izan zen. Guk ez genuen inongo istilurik ikusi, nahiz eta berriro ere hori izan den albiste nagusia komunikabide nagusietan. Jende andana pilatu zenez, ezin izan genuen amaiera ekitaldia burutzen ari zen Colon Plazara iritsi, baina guk geure bukaera eman genion egunari Cibeles Plazan Eusko Gudariak eta Internazionala abestuz!

Ezin bukatu bidaian eta mobilizazioan inguruan izan nituen ELAko lagunen aipamenik egin gabe. Egun luzea pasatuta ere pozik eta kexurik gabe, gauerdian ordubetean bueltako autobusaren zai izozteko zorian egon ginenean ere irribarre batekin. Txapela kentzeko modukoak zuek ere!

Leire Txakartegi. Bilbo

Protección de menores

No puedo menos que sonreir cuando leo en una noticia del miércoles día 12 de marzo, referente al cierre de ciertos servicios dedicados a la protección de nuestros menores, que según el Departamento de Acción Social de la Diputación de Bizkaia la demanda de dichos menores ha caído de 472 a 167. ¿Alguien no dice la verdad? Cuando hablas con los profesionales del servicio de valoración (que son los que derivan a los menores a los diferentes recursos) califican la situación como colapsada.

La demanda de recursos que cubran las diferentes necesidades es, en estos momentos, muy alta. Otra cosa es saber si interesa a nuestros políticos que dichos recursos sean públicos o no.

Nos enfrentamos al cierre de tres hogares pertenecientes a la Diputación: dos son hogares para menores extranjeros no acompañados, y el otro es un hogar de la red destinado a menores, en general. Es decir, por ahora, la pérdida de diez plazas de la red pública.

La preocupación de los empleados/as de esta red no es, en ningún momento, por su puesto de trabajo, ya que no corre peligro. Su gran preocupación es ver cómo se van deteriorando a pasos agigantados nuestros servicios públicos, en este caso, los sociales.

María José Atutxa. Bilbao

Se buscan líderes

No suelo hablar por boca de nadie, pero esta vez me siento legitimada para exponer las opiniones que recojo de gente anónima, discreta y humilde que, compartiendo una sala de espera o un café vespertino con la prensa, acaban concluyendo en la necesidad de encontrar personas honestas que dirijan y lideren un nuevo proyecto social.

Yo, que nací en la última década de la dictadura, me manifiesto abiertamente contra todo lo que este sistema político-financiero de monarquía parlamentaria nos está imponiendo.

Indignada con la corrupción institucionalizada.

Asqueada con la escalada de la violencia machista.

Saturada de la injusticia de este sistema económico que adormece y mutila conciencias.

Sólo me queda alzar la voz y pedir ayuda.

Busco líderes de izquierda que se hayan forjado en la huida de la domesticación, con inquietud permanente y constante. Líderes con expectativas y perspectivas fijadas en el bien común y en la convivencia ciudadana equitativa.

En definitiva, líderes de mirada limpia y bolsillo transparente que sincronicen sus agendas con las necesidades básicas de la ciudadanía.

¿Tan difícil es? Parece que sí, pero sigamos buscando y reclamando.

Al menos, que el desastre social al que nos llevan no nos pille durmiendo.

Celia Heras. Bilbao

ZER BERRI
ACTUALIDAD

› JUAN ANTONIO KORTA

KONFEDERAZIOA

ELAk bat egin zuen *Gure gorputza, gure erabakia* lemapean Iruñean egin zen manifestazioarekin

ELAk bat egin zuen apirilaren 5ean Iruñean Euskal Herriko mugimendu feministak deituta egin zen manifestazioarekin. Izan ere, *Gure gorputza, gure erabakia* lemapean eragile sozial desberdinek dei egin zuten emakumeen eskubideen aurkako eraso larria suposatzen duen abortoaren legearen aurka protesta egitera.

Lege horrekin Espainiako gobernuak bere autoritarismo autista agerian uzten du, eliza eta sektore ultra kontserbadore eta erreakzionarioenen nahiak asetuz. Honetan ere ez dute erabakitzeko eskubiderik aitortzen; are gutxiago emakumeen gorputza tarteko izanagatik ere. Ezin da erabakirik hartu eta gainera amatasuna inposatu egiten da geroz eta kontestu sozio ekonomiko latzago baten aurrean.

Bilera CIG eta CGTP-IN sindikatuekin

ELAren ordezkaritza bat Galiziako CIG eta Portugaleko CGTP-IN sindikatuekin batzartu zen martxoaren 4 eta 5ean Bilbon, negoziazio kolektiboari buruzko bilera batean.

Bilbokoa sindikatu hauek Euskal Herriko, Galizako eta Portugalgo egungo abagune ekonomiko, sozial eta politikoa aztertzeko azken hilabeteetan egiten duten hirugarren bilera izan da; batez ere negoziazio kolektiboaren egoera aztertu zen bi egun horietan.

Bileran honako lagunek hartu zuten parte: CIG sindikatutik Xesus Seixo –idazkari nagusia–, Antolin Alcantara –negoziazio kolektiboko arduraduna– eta Moncho Gonzalez Boan –nazioarteko arduraduna–; CGTP-IN sindikatutik, berriz, Fernando Farias –negoziazio kolektiboko arduraduna– eta Fernando Ambrioso –enplegua saileko kidea–.

Concentración contra la inaplicación de los convenios

El pasado 13 de marzo se reunió por primera vez el Órgano para la resolución de los procedimientos para la inaplicación de convenios colectivos estatutarios, ORPRICCE. Coincidiendo con la reunión, ELA protagonizó una concentración ante la sede del Consejo de Relaciones Laborales, en Bilbao para denunciar la creación de este órgano derivado de la reforma laboral aprobada en el 2012 por parte del Gobierno de Rajoy. El gobierno vasco, con la creación de este órgano, apuesta una vez más por la patronal y le regala el arbitraje obligatorio.

El objetivo de ELA al participar en esta comisión no es otro que el hacer seguimiento a los convenios desde el principio hasta el final y retratar el papel que cada una de las organizaciones presentes en la comisión juegan en la misma.

Ekonomia politiken norabide berri baten aldeko euromanifestazioa

Europako Sindikatuen Konfederazioak manifestazio deitu zuen Bruselan apirilaren 4erako, Europako Parlamenturako Hauteskundeak baino aste batzuk lehenagorako. ELA-ko delegazio batek parte hartu zuen manifestazio honetan Bruselan.

Manifestazioarekin Europar Batasuneko dimentsio sozialaren izugarrizko ahultasuna salatu eta sindikatuen gaitzespena adierazi nahi izan zen aplikatzen ari diren politiken aurrean. Europako Sindikatuen Konfederazioak norabide berri bat aldarrikatzen du, inbertsio plan bat, politika industrial irunkor eta kalitatezko enpleguetan oinarrituta.

ELA Madrilen izan zen "Duintasunaren martxa"ren amaierako ekitaldi jendetsuan

ELAk Madrilgo manifestazioan parte hartu zuen. Espainiako hiriburuan elkartu ziren, Euskal Herritik joandakoak ez ezik, Galiziatik, Kataluniatik, Valentziatik eta Espainiako eskualde batzuetatik abiatutakoak ere. Honela bi astez Hego Euskal Herriko eskualde gehientsuenak zeharkatu zituen pobrezia eta prekarietatearen aurkako martxei amaiera eman zitzaien. Euskal Herriko zutabeak plazaratutako agirian troikaren politika salatu zen. "Uko egiten diegu gure etsaiei: botere ekonomikoari, botere finantzarioari, botere mediatikoari eta botere politikoari, gu zapaltzen eta erantzun soziala isilarazten ahalegintzen baitira".

ELAren ordezkaritza Palestinan

ELAren Nazioarteko Departamentuko arduradunak Palestinan izan dira martxoan, PGFTU Palestinako sindikatuak gonbidaturik. Ekimen honetan Quebeceko CSN, Brasilgo CUT eta Galiziako CGI sindikatuek ere partu hartu zuten, elkarrekin egindako misioan.

Bixitaldian aukera izan zuten Shaer Saed, PGFTU sindikatuko Idazkari Nagusiarekin egoteko eta baita sindikatu ezberdinetako arduradunekin eta PGFTUko federaziokoekin. Era berean, Palestinako Nazio Autoritatearen Lan Ministroarekin egoteko parada izan zuten, bertako egoera politiko eta sozialaren berri izateko. Hauekin batera Nablus herrialde inguruko herri-agintariekin ere izan.

Egonaldian ere bixita egin zuten Al-Jazalon eta Belengo errefuxiatuen esparruetara, eta baita Hebrongo judutarren kokalekuetara ere. Besltalde, Qalqiliara eginiko bidaian, frogatzeko aukera izan dute nola palestinar langileek egunero hainbat ordu igaro behar izaten dituzten ezarritako kontrolak gainditzeko eta beren ohiko lanetara joan ahal izateko.

Nafarroako ubidean prezioaz azpitik egin da lizitazioa

ELAk ohartarazi du langileen osasunak jasaten duen arriskua areagotu egingo dela. Sindikatuak Nafarroako Gobernuari galdetu dio ea ziurta dezakeen lizitazioa merkatuz langileen enplegu eta segurtasun baldintzak bermatuko direla. ELAk gogoratu du garatzen ari den herritar ekimen legegileak (HEL) baldintza hauek babesteko aukera ematen duela. OHL eta Agbar enpresei esleitu diete Nafarroako Ubidea zabaltzeko lanen ardura 147 milioi euroren truke, hots, lizitazio prezioa baino %25 merkeago.

Itunpeko ikastetxeetan grebak %60 inguruko jarraipena izan zuen

Ikasturte honetako 5. greba eguna burutu zen martxoaren 27an itunpeko gizarte ekimeneko ikastetxeetan. Bezperan egin zen greban bezala, deialdiak %60 inguruko jarraipena izan zuen. Bizkaian jarraipen zabalagoa izan zuen lanuzteak, Arabako ikastetxe nagusienetan oso garrantzitsua izan zen eta apalagoa Gipuzkoan. Erreferentziako ikastetxe ugaritan grebaren jarraipena ia erabatekoa edo %80aren gainekoa izan zen: Bilboko Jesuitinak, Berriotxoa, Jesus y Maria edo Ikasbideren kasua, Portugaleteko Santa Maria eta Carmen ikastetxeak, Santurtziko Carmelitak, Gasteizko Egibide eta Carmelitak, Irungo El Pilar, Hernaniko Inmaculada edo Hondarribiko Ama Guadalupekoa, besteak beste.

Etxebarriko Ikastolako langile eta gurasoen elkarretaratzea euren etorkizuna aldarrikatzeko

Langileek eta Etxebarriko ikastolako gurasoek hezkuntza-proiektua eskatu dute. Era berean lanpostuei eustea eta iazko abendutik jaso ez diren nominak ordaintzea exijitu zuten martxoaren 18an egindakoko elkarretaratzean.

Bestalde, harremanak izango dituzte Etxebarriko Udalarekin, Hezkuntza Saileko Bizkaiko Ordezkaritzarekin eta Partaide Ikastolen Elkartearekin, azken hori izan baita Etxebarriko Ikastolaren proiektua hastapenetatik finantzatu duena, harik eta 2013ko abenduan finantzabidea bertan behera uztea erabaki zuen arte.

Gaur egun Etxebarriko Ikastolak 34 ume hartzen ditu, eta irakaslana zazpi langileren kontura doa.

Firmado el convenio sectorial de las Residencias de Bizkaia

El acuerdo, además de mejorar contenidos económicos (2014: IPC+1; 2015: IPC+0,8) y sociales (ampliación de la licencia retribuida que supone una reducción de 4 horas de jornada, ampliación de la reducción de jornada por cuidado de menor y ampliación de la edad de la excedencia para el cuidado de un menor hasta los 6 años) cierra la puerta a las reformas de Zapatero y Rajoy. Asimismo, regula la eficacia del texto actual hasta que exista otro que lo sustituya (ultraactividad indefinida), limita expresamente la inaplicación del mismo así como que el proceso de arbitraje única y exclusivamente sea utilizado cuando ambas partes así lo acuerden.

El origen de la conflictividad laboral en este sector radica en la decisión política de privatizar el servicio. Esta decisión es origen de la precariedad laboral en el sector, mientras las empresas han estado lucrándose a costa de las trabajadoras, incidiendo todo ello negativamente en la calidad del servicio prestado.

ELA ha valorado positivamente la implicación de la Diputación Foral de Bizkaia en la búsqueda de un acuerdo.

ELA no firma el convenio del SAD, en Bizkaia

ELA-SAD en Bizkaia ha decidido no firmar el convenio sectorial porque supone un claro empeoramiento de las condiciones laborales de las trabajadoras del sector. "Se trata de un convenio que permite que se nos aplique la reforma laboral en su integridad, no recoge ninguna mejora social, congela y hace perder poder adquisitivo a nuestros salarios y añade, como novedad, medidas que permiten a las empresas modificar la jornada mensual y su cómputo, y las vacaciones anualizadas".

Lanbidek 3 urte daramatza Lanpostu-zerrenda gabe funtzionatzen

Herri-Kontuen Euskal Epaitegiak Lanbideko aldi baterako kontratazioei buruz atera berri duen txostenean argi eta garbi utzi du irregulartasun anitzak egon direla urte hauetan zehar.

2011/01/01ean enplegu politika aktiboak eskualdatu ziren eta Lanbide –Euskal Enplegu Zerbitzua- martxan jarri zen. Bere jarduera Estatuko Enplegu Zerbitzu Publikotik (antzinako INEM), Eusko Jaurlaritzako Enplegu eta Formazioa Zuzendaritzatik eta baita Egailan Sozietate Publikotik zetozen langileekin hasi zuen. Zuzenbide Pribatuko Erakunde Publiko bezala sortu zen Lanbide, Erakunde Autonomiaduna izatera pasatu zen 2011ko azaroan legebiltzarraren aginduz.

Erakundearen hasieran zegoen deskontrola kaosa bihurtu zen Lanbidek 2011 urte bukaeran bere gain hartu zituenean Diru-sarrerak Bermatzeko Errenta eta Etxebizitza gastuetarako Prestazio Osagarria, ordura arte aldundien eta udalen esku zeudenak. Erakundeak bere langile kopurua handitu behar izan zuen eta legez ezarritako arauak errespetatu gabe egin zuen. Horren ondorio izan da epaitegietan hainbat prozesu aurrera eraman izana, eta epaileek Lanbideren ekintzak deuseztea.

Ertzainas protestan en defensa de sus condiciones laborales

Convocados por los sindicatos ELA, SIPE y EUSPEL tuvo lugar, el pasado 1 de abril, ante la sede del gobierno vasco, en Bilbao, una concentración de ertzainas para exigir que se respeten sus condiciones laborales. Los/as ertzainas reclaman al Departamento algo tan básico como respeto. "Es inaceptable la nula voluntad negociadora mostrada por la dirección de la Ertzaintza en la mesa sectorial así como la imposición absoluta del Plan Horizonte 2016, que ha instalado al cuerpo en un caos organizativo sin precedentes", han denunciado los/as militantes de ELA-Ertzaintza.

Acuerdo en las ITVs de Irún y Urnieta

Los 58 trabajadores y trabajadoras de las ITVs de Irún y Urnieta reanudaron su actividad el pasado 24 de marzo, tras llegar a un acuerdo con la empresa sobre las condiciones laborales. Se pone fin, de esta manera, a nueve meses de huelga.

Se trata de un pacto de 5 años -2012-2016- con ultraactividad indefinida y que se blinda contra la reorma laboral. A nivel salarial, se actualizan los sueldos de 2012 y 2013 al IPC y se mantiene sin subida el 2014. Para los años 2015 y 2016 se vinculan los incrementos a la realización de 140.000 inspecciones al año. Asimismo, la dirección de la multinacional TUV Rheinland se compromete a respetar los derechos consolidados en el acuerdo anterior.

Falta de camas en el Hospital de Cruces

Los sindicatos ELA, SATSE, ESK, LAB, CCOO, UGT y ESK han denunciado que la falta de camas en el Hospital de Cruces "colapsa" las urgencias y aumenta la carga de trabajo, pese a que no hay, en estos momentos, epidemia de gripe. En un comunicado, las centrales han criticado que el Gobierno vasco solo "busca el ahorro económico" con la "excusa" de la crisis mediante "la falta de contratación de personal y cierre de camas", lo que "repercute negativamente tanto para el personal como para quienes tengan que acudir a la Urgencia", servicio que, según han asegurado, se encuentra "colapsado" en el centro hospitalario.

Contra los recortes en la Administración del Estado

Trabajadores/as de la Administración del Estado llevaron a cabo una concentración en Gasteiz para protestar ante la oleada de recortes, privatizaciones, no sustitución de personal, congelaciones salariales... Han denunciado, asimismo, que "mientras los trabajadores/as vemos cómo se limitan hasta los presupuestos en limpieza de oficinas los altos cargos siguen con los mismos privilegios".

ELAk antzinatasun-baimenak berreskuratzea eskatzen du

ELAk eskatu dio funtzio publikoaren sailburuordeari ertzaintzan aukerako egunengatik irabazitako epaia euskal administrazioko langile guztiei hedatzeko. ELAtik azpimarratu nahi dugu Eusko Jaurlaritzak, beste hainbat murrizketaren artean, aipaturiko antzinatasun-baimenak (*kaskazuriak* izenaz ezagunak) kendu zituela, Enplegatu Publikoaren Oinarrizko Estatutuaren 48 eta 50 artikuluak aldatu baitziren.

Oportunidad perdida en el sector de ambulancias de Bizkaia

ELA no ha suscrito el convenio de ambulancias de Bizkaia, que plantea recortes salariales al recoger las tablas salariales del convenio extraestatutario de 2012 y rebajar en un 3% los sueldos.

Para ELA, la propuesta realizada por el mediador, que fue aceptada por el resto de los sindicatos, permite, además, que empresas como Ambuibérica puedan acogerse al descuelgue salarial.

Para ELA, tras meses de movilizaciones y paros se ha cerrado un "muy mal convenio", perdiéndose una oportunidad de oro para dignificar las condiciones laborales de los trabajadores/as del sector.

ELAk babesa ematen die ikasleek deituriko greba eta mobilizazioei

ELAk LOMCEren inposaketaren aurrean langile, ikasle, guraso, hezkuntza eragile eta jendarte osoak gogor erantzun behar dugula uste du, berau gure herri eta ikastetxeetan ezar ez dadin eta gure hezkuntza sistema propioa eraiki dezagun. Horregatik, txalotu eta babesa adierazi zion ikasleek bideraturiko erantzunari eta deituriko greba eta mobilizazioei.

ELA no firma los convenios del IMQ

Las secciones sindicales de ELA en el IMQ de Virgen Blanca y Zorrozaurre han denunciado que los convenios suscritos por la dirección de IMQ y los sindicatos SATSE, CCOO y SAE van a traer la pérdida de condiciones salariales y sociales para el colectivo de trabajadores/as.

En concreto, un aumento de la jornada laboral, congelaciones e incrementos salariales que suponen la pérdida del poder adquisitivo y una reducción de condiciones laborales (reducción de permisos, horas sindicales, inaplicación de convenio) así como la posibilidad por parte de la dirección de aplicar la reforma laboral.

Paros parciales de la plantilla de la AP-8

La plantilla de Gebisa, concesionaria que gestiona la AP-8 en Bizkaia, llevó a cabo paros de dos horas en jornadas de mañana y tarde el 31 de marzo y el 4 de abril, en defensa del convenio colectivo.

ELA ha denunciado que la empresa pretende empeorar las condiciones laborales utilizando la reforma, así como introducir una doble escala salarial para la plantilla.

Akordioa Antalis enpresan

2013ko azaroaren 28an Antalis-eko zuzendaritzak Albizturren duen lantegia itxi nahi zuela iragarri zuenetik, lau hilabeteko gatazka gogorra izan da. Otsailaren 14an 37 langile kaleratuak izan ziren (bi langile Bizkaiko lantegira lekualdatu zituzten), hitzarmenak ezartzen duen kalteordain minimoa jasoaz, hau da, urteko 30 egun, 12 hilabeteko topearekin. Hala ere, langileek borokan jarraitu zuten. Otsailaren 27an zuzendaritzak kalteordainak nabarmenki hobetzea onartu zuen eta ELA eta LAB sindikatuek akordioa sinatu zuten.

ELA denuncia condiciones de semiesclavitud en la construcción del nuevo ayuntamiento de Gasteiz

ELA protagonizó una concentración en las obras del nuevo ayuntamiento de Gasteiz en protesta por las jornadas abusivas de más de 10 horas diarias y los ritmos de trabajo, con unos sueldos que no superan los 6 euros la hora. ELA denunció que "mientras las instituciones hacen grandes discursos vacíos de contenido sobre el respeto a las condiciones laborales, en la construcción del propio Ayuntamiento de Gasteiz tenemos un gueto de semiesclavismo".

El Supremo anula los 91 despidos de Laminaciones Arregui

El Tribunal Supremo ha aceptado el recurso de nulidad que presentó el comité de empresa de Laminaciones Arregui tras la sentencia del pasado mes de octubre que estimaba procedentes los 91 despidos de las plantas de Gasteiz y Urbina. Se da la circunstancia de que el Supremo rectificó el fallo del Tribunal Superior de Justicia del País Vasco que declaró nulo el ERE presentado por la dirección del grupo Celsa.

Huelga en Euskaltel

ELA ha convocado una huelga indefinida a partir del 11 de abril contra el "proceso de reducción de plantilla". ELA ha denunciado el proceso de externalización de algunas áreas de la empresa, que afectarían a 35-38 personas. Además, considera que hay otras 135-140 a las que también se pretende externalizar en un futuro próximo.

Los paros en Euskaltel empezaron los pasados 16, 17 y 18 de diciembre, se reanudaron en marzo y serán indefinidos a partir del 11 de abril.

ELA denuncia la situación de los trabajadores/as de la planta de Pastguren

ELA ha recordado el calvario, desamparo y abandono que a día de hoy siguen viviendo las más de 250 familias que trabajaban en Pastguren SA. Hace más de tres años que los trabajadores /as están en el desempleo, muchos y muchas de ellos sin ningún tipo de ingreso.

El comité de Corrugados presenta recurso ante el Tribunal Supremo

Representantes de ELA y LAB han anunciado que presentarán un recurso contra la sentencia hecha pública el 18 de marzo por la Audiencia Nacional que dio la razón al Grupo Gallardo en el ERE presentado en abril del año pasado que supuso el cierre de la acería de Azpeitia.

ELA y LAB han mostrado su disposición a ir hasta el final en defensa del empleo de las empresas Corrugados Azpeitia y Mallas Lasao.

ELA promueve convenios de empresa en las conservas de Bizkaia » ELA ha recordado que la sentencia publicada en febrero no reconoce la ultraactividad del convenio provincial de Conservas de Bizkaia. Asimismo, el convenio estatal, firmado por CCOO y UGT, deja bien claro cuáles son los niveles de negociación colectiva: el convenio estatal y el convenio de empresa. Por lo tanto, el convenio provincial es inviable teniendo en cuenta lo que marca el convenio estatal.

En esta situación, ELA considera que la única vía para mantener las actuales condiciones laborales es promover los convenios de empresa, y llama a las trabajadoras/es de conservas de Bizkaia a pelear por ello.

Euskal Kutxen likidazioari ez » REAS (Red de Economía Alternativa y Solidaria)–PAH Kaleratzerik ez! -EKA-OCU (Kontsumitzaile Elkartea)- Bilboko Auzo-Elkarteen Federazioa- Euskal Herriko Pentsionisten Plataformak-EZKER GOGOA–AHT Gelditu Elkarlana-EHNE (Lehen Sektorea)-HIRU (Garraiolari autonomoak) - ELA–LAB–ESK–STEE-EILAS sindikatuek Kutxen likidazioaren aurkako agiria plazaratu dute.

Euskal Kutxak-Kutxabank likidatzen ari dira zerbitzu publikoari eta gizarte-ekintzari dagokionez. Helburu bakarra, Hego Euskal Herrian urte luzeetan zehar ereindako aurrezki eta aktiboak akziodunen eta espekulatzaileen esku jartzea da.

CCOO eta Pixkanaka Kutxabank-en pribatizazioaren aurrean ixilik » ELAtik eskatzen diegu CCOOi eta Pixkanakari, oraingo honetan, pribatizazio-prozesuari aurka egiteko, presidentearen kalitate-botoa eragotziz.

Euskal kutxak pribatizatzeko prozesua 2011n hasi zenetik CCOO eta Pixkanaka sindikatuek Zuzendaritzaren erabaki guztien alde bozkatu dute, eta DYAk abstentzioa egiten zuenez, presidentearen kalitate-botoa erabakigarria zen.

Matematika ez da nahasgarria, CCOOek eta Pixkanakak aurka bozkatzen baldin badute, presidenteak ezin du kalitate-botorik eman. PNVk eta PSEk ez dute gehiengo nahikorik, eta Kutxabankeko Zuzendaritzak beste irtenbide bat bilatu beharko luke.

En este sentido, han criticado la "reforma laboral que da a los empresarios todas las armas para ir en contra de los trabajadores y trabajadoras, como se ha visto en este caso".

Bizkaiko garraio txartel bakarraren alde

ELA, LAB, CCOO, UGT, ESK eta USO sindikatuek Bizkaiko txartel bakarra sortzea eskatzen dute, herritarren joan-etorriak errazteko, zerbitzu hobea eskaintzeko, eta sektoreko enpleguari eta lan-baldintzei eusteko asmoz. Sindikatu hauen ustez dena delako ibilbide bat egiteko ordaindu beharreko prezioa berdina izan behar da, erabiltzen den garraiobidea zein den kontuan hartu gabe. Gaur egun hori ez da horrela, ibilbide bera egiteko 4 edo 5 prezio desberdin egon daitezke-eta.

La plantilla de TS de Zestoa protesta en Gasteiz

Los trabajadores de la empresa TS de Zestoa se concentraron el 27 de marzo junto a la sede del Gobierno vasco en Lakua para exigir una mayor implicación del ejecutivo tras la decisión de la dirección de la empresa de liquidar la compañia.

Denunciaron, en este sentido, que no han tenido noticias de los responsables del Departamento de Industria, que se comprometieron a estudiar la situación de la empresa en una reunión anterior.

Manifestaciones de los trabajadores de Cegasa

Los trabajadores y trabajadoras del Grupo Cegasa han llevado a cabo sendas manifestaciones en Gasteiz y Oñati en favor del mantenimeinto de los puestos de trabajo así como para exigir a los bancos que mantengan abiertas las vías de financiación.

Critican, por otra pare, que la presentación del concurso de acreedores ha generado una gran incertidumbre e inestabilidad en el Grupo.

Acuerdo en las piscinas de Altsasua

ELA y la dirección de la sociedad pública Atabo Altsasu, que gestiona el servicio de piscinas de esta localidad, han suscrito un convenio que garantiza a sus 15 empleados/as incrementos salariales del IPC más 1% para el 2014 y 2015 y plus de vinculación de un 10% sobre el salario base.

Cinco días de huelga en la limpieza de Gipuzkoa

Los sindicatos ELA y LAB (con una representación del 70% de sector) han convocado huelga para los días 12, 13 ,14 ,15 y 16 de mayo por un convenio digno que regule el sector de limpieza. El convenio de Limpieza de Gipuzkoa afecta a 3000 trabajadoras, la mitad del sector. La otra mitad se rige por convenios específicos de centro.

Las trabajadoras tienen el salario congelado desde el año 2009 y han visto reducida su jornada de trabajo. A través de este mecanismo hacen el mismo trabajo en menos tiempo y con menor salario. El ajuste salarial realizado a través de reducciones de jornada para hacer el mismo trabajo es de un 25%.

EKOLOGIA
MEDIO AMBIENTE

Energiaren trantsizioa: egin beharrekoa

ENERGIA FOSILAK ETA SOLUZIO FALTSUAK ALDE BATERA UTZI ETA BERRIZTAGARRIEN ALDEKO APUSTUA EGITEN DUGU ELAN

› AINHARA PLAZAOLA

Dugun energia eredua energia fosilean dago oinarrituta, hau da, gehien kutsatzen duena, klima aldaketa eragiten duena eta mugatua dena. Batez ere petrolio eta gasa, eta hauengandik eratorriak diren beste iturri batzuk dira gehien erabiltzen ditugunak. Hauek bi arazo larri eragiten dituzte, batetik ingurumenean kutsadura izugarria eragiten dute bai naturatik ateratzen direnean bai erregai gisa erabiltzen direnean, baita material ezberdinak egiteko erabiltzen direnean ere, esaterako petrolioarekin plastikoa egiten denean. Eta etorkizunera begira, kutsadura areagotzeaz gain, energia fosil hauek uste duguna baino azkarrago bukatuko dira eta beste energia eredu bat beharrezkoa izango dugu. Hainbat zientzialariren ikerketen arabera petrolioari 30 urte inguru geratzen zaizkio. Eta gero zer?

Nuklearrik? Ez, eskerrik asko. Energi ereduaren aldaketa planteatzen denean badago energia nuklearraren alde egiteko joera bat. Baina energia mota honek ere kutsadura handia eragiten du, erabiltzen duen uranioa mugatua da, eta zer esanik ez, arrisku izugarri bat da. Zentral nuklearrak oso arriskutsuak dira, Txernobil eta Fukushimako adibideak aipatzea nahikoa da. Baina sarritan ahazten zaigu hondakin erradiaktiboak ez direla milaka urtetan ezabatzen, eta hauek ere ingurumenarentzat eta osasunarentzat arrisku bizia dira, inongo istripu edo hondamendirik gertatu gabe ere. Beraz, energia nuklearra ez da inongo alternatiba. Azken hilabeteetan nuklearren aurkako borrokak berriro indar handia hartu du Garoña berriro martxan jartzeko mehatxuarekin. Honen adibide garbia izan da martxoaren 15ean Garoña berriro irekitzearen aurka Gasteizen eginiko manifestazio jendetsua. Ez diegu utziko berriro martxan jartzen!

Frackinga? Ez, eskerrik asko. Baina ez da hau energia trantsizioak aurkezten duen soluzio faltsu bakarra. Azkenaldian frackinga ere indarra hartzen ari da munduko hainbat herrialdetan, baita hemen ere. Badirudi lur azpian dagoen gasa ateratzeko saiakera arriskutsuak batzuentzat etorkizuneko irtenbidea direla. Baina hau ere energia fosil bat da eta ez da bidezkoa. Lur azpiko gasa fracking deitzen den teknika kutsagarriarekin egiten da (lurra, akuiferoak eta airea kutsatzen ditu), eta ateratzen den gasa ikatza besteko kutsadura sortzen duen gas mota bat da.

Arrisku hauek nahikoak dira energia iturri baztertzeko, baina hainbat lekuetan honen aldeko apustuak egiten ari dira, ez herritarren mobilizaziorik gabe noski. Europa mailan, Frantzian eta Errumanian nekazarien borroka garrantzitsuenetako batean bihurtu da. Lurrak kendu nahi dizkiete ustiaketa mota hau zabaltzeko.

Kontrako egoerak ere badaude. Alemaniak adibidez teknika hau baztertu egin du. Kataluniak ere debekatu egin du frackinga bere lurraldean, baita Kantabriak ere, naiz eta Rajoyren gobernuak helegitea jarri dien. Euskal Herrian ere saiakerak egin dira, ezagunena Araban izan den arren gainontzeko lurraldeetan ere baimenak eskatuta daude metodo honen bidezko ustiaketak froga gisa egiteko. Baina, noski, hemen ere herritarron aurka egin beharko dute, dagoeneko asko dira frackingaren aurkako plataformak eta gero eta indar handiagoa lortzen ari dira.

ELAk ere hauetako batzuetan parte hartzen du. Azken ekimena plataforma hauek aurrera eraman dute. Frackinga EAEn debekatzeko Herri Ekimen Legegilea aurkeztu dute Gasteizko legebiltzarrean eta tramitera onartu da, iaz ez bezala orduan ere aurkeztu baitzuten eta ez zen tramitera onartu. Martxoaren 20tik hasita, lau hilabetetan zehar 30.000 sinadura jaso behar dira eta ziur gaude lortuko dugula; beraz, sinatu!

La energía nuclear y la extracción de gas mediante fracking no son una solución sino que empeoran la situación

Energia berriztagarriak. Eta zer geratzen zaigu energia fosila eta nuklearrak alde batera utzita? Erantzuna jada ezaguna da: energia berriztagarriak. Eguzkia, ura, haizea edo biomasa erabilita energia sortzeko gai gara eta hau izan behar da gure oinarria. Baina ez bakarra. Energia iturri hauek garatzeaz gain ezinbestekoa izango da gure energia kontsumoa murriztea, bai pertsona bakoitzarena baita industriarena ere.

Bi elementu hauekin posible da energia eredu guztiz berriztagarri bat lortzea. ELAn honen aldeko apustu egiten dugu, eta gure borrokak bide honetan kokatzen dira. Ez da prozesu erraza izango, ez eta gaurtik biharrera egingo ere. Baina ezinbestekoa dugu oraintxe bertan hastea, beranduegi izan baino lehen.

LAN OSASUNA
SALUD LABORAL

Lan Osasunaren babesa noizko? Administrazioak erantzule

ELA-K ADMINISTRAZIOEN ERANTZUKIZUNA SALATU NAHI DU LAN-OSASUN ETA SEGURTASUNAREN EGUNAREN BAITAN

› LEIRE HEREDIA

Apirilak 28 berri bat dugu esku artean, eta hau da aurten nabarmendu nahi dugun mezua: langile-klasearen osasuna mehatxu handi baten pean dago, eta enpresetako prebentzio zein babes maila gero eta txikiagoa da. Administrazio eta enpresak bizi dugun krisi egoeraren aitzakiaz baliatzen dira lan-segurtasun eta -osasuna bigarren planoan kokatzeko. Atzerantz goaz. Batetik, gobernu eta erakundeek inplikazio eskasa dutelako, babes egokirik bermatzen ez duten politikak erabakitzen baitituzte; bestetik, enpresetan bertan dagoen kultura prebentibo eta inbertsio gabezia handiaren ondorioz.

Azken aldian ikusten ari garen murrizpen eta doikuntza politikek ere kalte eragiten diote lan-osasunari, lantokietako prekarietatea areagotzen duten heinean. Lan-baldintzetan egonkortasuna gero eta txikiagoa izanik, eta enplegua gero eta okerragoa, lan-istripu eta -gaixotasunak etengabe ari dira gehitzen.

Halere, patronalak dena nahi du: malgutasun handiagoa, lanaldi luzeagoak, erritmo gero eta biziagoak, azpikontratazio gehiago, lanpostuetako arriskuak kentzeko inbertsio gutxiago, euren interesen aldeko legeak egitea... Ondorioz, prebentzio arloko estrategia eta inbertsioak bertan behera geratzen dira edo garrantzia kentzen zaie, horrek langileen segurtasun eta osasuna arriskuan jartzen badu ere.

Herri-administrazio eta -erakundeek eredu izan beharko lukete kultura prebentiboa sustatu eta ezartzerakoan, baita lan-arriskuen prebentzioari buruzko arauak betetzerakoan ere. Alabaina, administrazioaren jokabidea honekiko ez da inondik ere egokia.

Kontzientzia eza. EAEko eta Nafarroako gobernuek ez dituzte taxuzko politika publikoak bultzatzen lan-osasunaren babesari heltzeko. Europan eta espainiar estatuan hartutako erabakiei jarraitzen diete, inolako erresistentziarik gabe, eta bide batez adieraziaz ez daukatela egoera hau aldatzeko borondaterik. Lan-osasunera bideratzen den aurrekontuetako partida negargarria da (ez da BPGdren %0,020ra ere iristen); honek agerian uzten du gai honi ez zaiola lehentasunik ematen. Bestalde, osasun-sistema publikoa pribatizatzeko jardunbideak indartzen dituzte, lan-osasunean malgutasun eta desarautze gero eta handiagoa ezartzeko; horrela enpresek betebehar gutxiago eta erraztasun gehiago izango dute.

Administrazioek, bestalde, ez dute aintzat hartzen lan-arriskuen prebentzio araudia zaindu eta kontrolatzeko dagokien eginkizuna; utzikeriaz jokatzen dute patronalarekin ez dutelako gorabeherarik izan nahi. Esaterako, ez da behatzen Prebentzio Legea enpresetan zenbateraino betetzen ote den, eta arlo honetan ezartzen diren zigorrak hutsaren hurrengoak dira.

Tenemos el reto de convertir la seguridad y la salud laboral en una prioridad en nuestro trabajo en las empresas

Hego Euskal Herriko herrilanen sustatzaile diren aldetik, enpresei aukera uzten diete lan-baldintza txarretan egin daitezen; obra hauetan segurtasun arauak ez dira betetzen, azpikontratak bata bestearen gainean pilatzen dira, kontrolik gabe, kostuak aurrezteko beste xederik gabe.

Enplegatzaile gisa, berriz, Hego Euskal Herriko administrazioei dagokienez ELAk enpresa pribatuetan salatzen dituen arazo berdinak ikusten ditu. Indarrean dagoen lan-segurtasun eta -osasuneko araudia ez dute betetzen, eta beren esanetara lanean ari direnak babesik gabe uzten dituzte.

ELAren proposamenak. Agerikoa da, beraz, Hego Euskal Herriko administrazioak ez direla ezertarako eredu, kontrara baizik. Horregatik, ELAk galdegiten die lan-segurtasun eta -osasuneko ardura guztiak beren gain har ditzatela, honako irizpideekin:

- Gai honekiko politika publikoak errotik aldatzea, eta horretarako beharrezko diren baliabide publikoak erabiltzea.
- Langileen osasunaren onerako ekintzak erabakitzea, eta enpresak kontrolpean izanik, arauak betetzen ez dituztenak zigortzea.
- Lan-segurtasun eta -osasuneko araudia beteko dela bermatzea, administrazioarentzat lan egiten duten pertsonekiko, zein sustatzen dituzten herrilanetan dihardutenekiko.

Lan-osasuna babestea erabateko lehentasuna duen gai sindikala da, eta hura hobetzearren negoziazio kolektiboa eta ekintza sindikala indartzen jarraituko dugu. Apirilak 28a ospatzeko Bilboko Esperanza frontoian goizeko 10:00tan egingo den ekitaldira gonbidatzen zaituztegu. Gai honetan aurrera egiteko modu bakarra enpresetan antolatzea eta mobilizatzea delako.

DESDE IPARRALDE
IPARRALDETIK

Zorionak, Enbata.info

LEHEN URTEA BETE DUEN HONETAN EZINBESTEKO ERREFERENTZIA BIHURTU DA AGERKARI DIGITAL HAU

› XABIER HARLUXET

Manu Robles Arangiz Institutua colabora estrechamente en el proyecto Enbata

Aktualitate abertzale eta progresista aipatzen duen Enbata.info web astekariak, bere lehen urteurrena ospatu du. Tresna dinamikoa eta interaktiboa izaiteaz gain, Enbata.info Iparraldeko erronkei eta eragileei buruz milaka artikulu eskeintzen dituen datu base eraginkor bat da, Enbata paperezko aldizkari historikoaren ezinbesteko osagarria.

Bada orain urte bat Enbata.info-k sare ezberdinetan (Twitter eta Facebook barne) bere tokia indartzen duela. Web-astekariak astelehenero milaka hartzaileei Berri Papera hel arazten die, iruzkinen bidez eztabaida eta gogoetak aintzinarazteko eta partekatzeko parada eskainiz.

Bai, zinez tresna eraginkorra ari da bilakatzen Enbata.info. Bertan irakurlego zabal batek, Eneko Bidegain bezalako adituak lagun, euskarazko kronika berezituen bidez Iparraldeko aktualitate politikoaren berri, sintesia moduan, ukaiten ahal du. Gainera, azken herriko hauteskundeen kanpainaren karietarat, argi gelditu da erreferentzialitatea lortu duela web guneak. Alabainan, bertan iritzi artikuluak egiten dituzten kronikalariek sekulako jarraipena ukan dute, hainbat saretan erabiliak eta goraipatuak izan direlarik Enbata.info-n argitaratutako eztabaida eta argumentazioak. Ondorioz, jarraitzaile kopuruen aldetik, Enbata.info-k bere lehen urteurrena marka guziak hautsiz ospatu du, milaka herritarri mezu abertzale eta progresista hel araziz.

Horrez gain azpimarratzekoa da Enbata.info datu base preziatua dela Iparraldeak bizi izan dituen hainbat borroka eta gainditu behar dituen erronkei buruz hitz gakoen bidez (EHLG, Berhocoirigoin, Batera, AHT edo LGV , etab.), “Bilatu” gunean, egoeraren ulertzeko lagungarriak diren artikulu edo autoreen aurkitzeko.

Komunikazio tresna beti egokituz. 1960an sortua, Ipar Euskal Herriko borroka abertzalearen historiaren parte handi bat da Enbata. Harek ditu lehen ekintza antolatuak burutzen, batez ere 1962 eta 1963ko Itsasuko Aberri Egunak, Estatu Frantsesean kokatua den Euskal Herriko zatian mugimendu abertzalea sortuz. Enbata lehen garai batez kazeta eta mugimendu politikoa da aldi berean.

1975etik goiti Enbata berriz argitaratzen da, kazeta gisa bakarrik, edozoin alderdi politikoren menpe izan gabe, nahiz eta ezker abertzalearen ildo editoriala segitu duen hastapenetik.

Lehen 8 urteetan hilabetekari zena, 1968ko urritik goiti astekaria izan da, hastapenean bezala hilabetekari izaiterat itzultzen delarik 2013ko martxoaren 28az geroztik.

Mende erdi baten esperientzia, sarean murgiltzen. Itsasuko Aberri Eguna sortzailearen 50. urtebetetzea hurbiltzen zelarik, hausnarketa sakona egin ondotik, Enbata-k geroari buruzko parioa egin du eta numerikoaren bihurgunea hartu du publiko berrien hunkitzeko helburuarekin, batez ere Ipar Euskal Herrian mende erdi bateko borroka abertzaletik datozen belaunaldi gazteak. Alabaina, Euskal kausaren milaka eta milaka militante, 1963an ziren hamar bat aintzindarien laguntzerat eta indartzerat etorri dira.

Interneteko bertsioa aldiz astekaria da. Web-astekari horren burutzea, 2006ko urtarrilaren lehenetik landa Enbatan 4 orrialdeko kahierra animatzen duen Alda! taldeak bere gain hartzen du, beti estrategia abertzalearen eztabaidaz eta produktibismoari eta kapitalismoari alternatiba sozial eta ekologikoetaz arizanez. Alda!, Manu Robles-Arangiz Fundazioak bultzatzen du.

Fundazioko Iparraldeko taldeak 2005etik geroztik formakuntza lan permanentea eremaiten du, abertzalea eta altermundialista, Iparraldeko hiru euskal probintzietan (Lapurdi, Baxe Nafarroa eta Xiberoa). Eztabaida, hausnarketa taldeak bai eta Baionan duen egoitza animatzen ditu ere, euskal nazio eraikuntzaren arloan, ekologian edo sozialaren arloan lan egiten duten beste eragile ugariekin partaidetzak eginez.

Enbata.info erabili eta indartu. Enbata hilabetekariaren irakurleen urteko harpidetzak proiektu editorial osoa diruztatzen du, hau da paperezko hilabeteko bertsioa eta interneteko astekaria. Gisa hortan, belaunaldi guzien artean, heldu diren 50 urteetako bidea elgarrekin hartzea du xedea Enbata.info-k. Hitzordua finkatua da beraz 2063an, Euskal Herri euskaldunaren zerbitzuko, populu libre eta solidarioen Europa bateratuaren alde, bidezkoa, ekologikoki iraunkorra, bakezalea eta demokratikoa den jendartearen aldeko mende erdi bateko lanaren bilan kolektiboa egiteko!

GIZARTE EREDUA
POLÍTICA SOCIAL

Azken muturrean

BABES SOZIALEKO GASTUARI DAGOKIONEZ HEGO EUSKAL HERRIA EUROPAR BATASUNEKO AZKEN POSTUETAN DAGO

› IÑAKI ZABALETA

Eurostatek Europako estatuek gastu sozialean zenbat gastatzen duten argitaratzen du, eta honek gure herrialdean egiten den gastuarekin alderatzeko aukera ematen du, datu honek azaltzen baitu estatu eta herrialde bakoitzeko agintariek gizartearen beharrak bermatzeari zenbateko lehentasuna ematen dieten.

Europako gizarte babesari buruz argitaratutako azken datua 2011koa da, eta Europar Batasuneko 28 estatuen gastu sozialaren bataz bestekoa BPGd-aren %29,1ekoa da. Hau da, 2011an zehar sortutako 100 eurotatik 29,1 babes sozialera bideratu ziren bataz beste Europan. Euroguneko bataz bestekoa, bestalde, %29,8koa izan da.

Dena den, estatu ezberdinen artean desberdintasun handiak daude. Gizarte babesean gastu altuena egiten duten estatuak Danimarka (BPGd-aren %34,2), Frantziar Estatua (% 33,6) eta Herbehereak (% 32,3) dira. Eta Euroguneko gastu sozialik txikiena duten estatuak berriz, Luxenburgo (% 22,5), Espainiar Estatua (% 26,1) eta Portugal (%26,5) dira.

Estos datos no significan que la política que se hace en otros lugares de Europa sea la mejor para la clase trabajadora, pero sí que es posible hacer otro tipo de política

Hego Euskal Herriko gizarte babeseko gastuak aztertzen baditugu, Nafarroa Euroguneko gastu sozialik txikiena duen herrialdea da (2011an BPGd-aren % 19,4), bataz bestekoa baino 9,6 puntu gutxiago. Honek suposatzen du Nafarroan 1.896,5 milioi euro gehiago gastatu beharko liratekeela babes sozialean Europako bataz besteko gastua berdintzeko. EAEko gastu soziala BPGd-aren % 24,5 izan da 2010ean (argitaratutako azken datua), eta Euroguneko hirugarren txikiena da.

Nafarroak eta Luxenburgok dute soilik gizarte gastu txikiagoa, Europako bataz bestekotik 4,8 puntura. Honek EAEn Europako bataz besteko gastua berdintzeko babes sozialera bideratzen denaz gain beste 3.125,8 milioi euro bideratu beharko liratekeela suposatzen du.

Hego Euskal Herrian babes sozialean Europako bataz bestekoa baino 5.022,3 milioi euro gutxiago gastatzea erabaki politiko bat da. Gizartearen pobretzea eragitea erabaki politikoa den moduan. Eta horretan dabiltza lan erreformak, murrizketak eta doitzeak, pentsioen murrizketak eta abar egiten dituztenean.

BABES SOZIALEAN GASTUA (BPG) »

	2010	2011
Danimarka	34,3	34,2
Frantziar Estatua	33,8	33,6
Herbehereak	32,1	32,3
Belgika	30,1	30,4
Grezia	29,1	30,2
Finlandia	30,6	30
15-EB	30,1	29,8
Italia	29,9	29,7
Irlanda	28,5	29,6
Suedia	30,4	29,6
Austria	30,6	29,5
Alemania	30,6	29,4
28-EB	**29,3**	**29,1**
Erresuma Batua	27,4	27,3
Portugal	26,8	26,5
Espainiar Estatua	25,8	26,1
EAE	**24,5**	
Luxenburgo	23,1	22,5
Nafarroa	**20,2**	**19,4**

LEGEAREN BUELTAK
PAGINAS JURIDICAS

Erabaki politiko eta bidegabea

LEHIAREN EUSKAL AGINTARITZAK GIPUZKOAKO ERAIKUNTZAN GUTXIENEKO LAN-BALDINTZAK EZARTZEN DITUEN FORU ARAUA AUZITEGIETARA ERAMAN DU

› **HAIMAR KORTABARRIA**

Rajoyren Gobernuak onartutako eta bere alderdi politikoak babestutako 2012. urteko lan-erreformaren berritasun esanguratsuenetako bat enpresa hitzarmenari emandako lehentasuna da. Horrek, gaurdaino ezagututako negoziazio kolektiboa erabat aldatu du. Sektore hitzarmenetan jasotako lan-baldintzak sektore horretako gutxieneko lan-baldintza izateari utzi diote.

Egoera berri horrek eraikuntzaren sektorean sor zezakeen lan-baldintzen dumpinga sahiesteko neurriak hartzea erabaki zuen Gipuzkoako Foru Aldundiak. Foru arau bidez, eraikuntzako sektorean kontratu publikoak sinatzeko nahitaezko baldintza bat ezarri du: enpresa horrek bere langileei Gipuzkoako Eraikuntzako Lan-hitzarmena aplikatu beharko die.

Foru arauaren kontra bi erakunde publiko, guztion diruaz funtzionatzen dutenak, alegia, oldartu dira. Bata, Estatuko Administrazioaren aparatuko parte den Estatuko Abokatua. Bestea, bertako erakunde bat, Lehiaren Euskal Agintaritza. Biek ere epaitegietara eraman dute foru-araua.

Estatuko Abokatua erreforma sinatu zutenek izendatua da eta bere errekurtsoa, beraz, ulertzekoa. Lehiaren Euskal Agintaritzaren errekurtsoa ulertzea, ordea, ez da hain erraza.

Administrazio organo berezia da Lehiaren Euskal Agintaritza. Egunerokoan bere berri ez dugu izaten, baina aldiro-aldiro hor dagoela erakusten digu. Bere web orrialdean irakur daitekeenez, enpresek eta administrazioek merkatuko joko-arauak errespetatzen dituztela kontrolatzea da Agintaritza horren xedea, guztion onura eta kontsumitzaileen mesedea lortzeko asmoz.

Xedea enpresen arteko lehiakortasunean kontsumitzaileen eskubideak kaltetuak atera ez daitezen lortzea bada, ezin daiteke ulertu zergaitik egiten den sektore batean gutxiengo lan-baldintza batzuk ezartzen dituen arau baten aurka.

Lehiaren Euskal Agintaritzaren errekurtsoan aurkeztutako argudioen arabera, foru arauak legez gutxiengo diren baldintzak baino baldintza hobeak ezartzen ditu eta hori neurriz kanpoko eskakizuna da sektore horretan kontratu publikoak sinatu nahi dituzten enpresentzat.

Argudio fribolo bezain onartezina. Zer esanik ez dago, baina gogoratzea ere ez dago sobera, *lehia sanoa* bermatzera etorritako erakunde hau sortzea erabaki politikoa izan zela. Alegia, gaur egungo gizartea kudeatzen dutenek lehiakortasun printzipio hori beste printzipio batzuen aurretik bermatzeko beharra ikusiko zuten nonbait. Sarritan ahaztu egiten da gaur juridiko dena juridiko izan aurretik politiko edo ideologikoa izan zela. Horregatik, kontzeptuak eztabaidan jartzeak zilegi behar luke, eztabaida juridikoak sarritan kontzeptua bera zalantzan ez jartzeko bide egoki izaten baitira.

Eta kasu hontan halako zerbait gertatzen da. Baliteke Lehiaren Euskal Agintzaritzak Gipuzkoako Foru Arauaren aurka egiteko arrazoi teknikorik aurkitu izana, baina erabakia politikoa da, guztiz bidegabea izateaz gain. Aurretik aipatutako lan-erreforma onartu zutenen erabakia langileen lan-baldintzen zorua legeak ezarritako gutxiengoetara –LGS/SMI da adibiderik argiena– eramatea izan da, enpresari eta sindikatuek sektoreetan ezarritako baldintzak gutxiengo izateari utziz.

Lehiakortasunaren beharraz asko hitz egin digute krisiak eztanda egin zuenetik bidea markatu diguten agintari, gobernu eta patronalek : "Enpresa lehiakorragoak behar ditugu eta lehiakortasun hori enpresariari malgutasun tresnak eskura jarrita lortuko da, enpresa bakoitzeko lan-baldintzak enpresaren momentuko egoerara moldatuz".

Hitz horietan aurki dezakegu, agian, Lehiaren Euskal Agintaritzak Gipuzkoako Foru arauaren aurka egin izanaren benetako arrazoia. Eta norbaitek pentsa lezake: Lanbidearteko gutxieneko soldata edo zerbait gehiago kobra lezaketen eraikuntzako langileak ez ditu ba aintzat hartu Lehiaren Euskal Agintaritzak? Hori bai ikuspegi praktikoa. Egiari zor, horrelako soldatadunek asko kontsumitzerik ere ez lukete izango...

TREMENDO ERROR ¿INTERESADO?

La Autoridad Vasca de la Competencia ha impugnado la Norma foral de Gipuzkoa por la que se imponen determinadas condiciones laborales mínimas-contempladas en el Convenio provincial de la Contrucción de la provincia- en la obra pública.

Resulta del todo inaceptable y frívolo que un organismo público se dedique, en nombre de la competencia, a atacar normas que pretenden evitar que la competitividad del sector se centre en el dumping, es decir, en la devaluación de las condiciones laborales del sector.

KRONIKA
DE LA A A LA Z

Dirua baino gehiago

› GORKA QUEVEDO

Soldatak dira kapitalismoak azken urteetan gogortu duen eraso basatiaren galtzaile nabarmenetakoa. Euren aurka erasotuz kapitalak abantaila ugari lortu nahi ditu: bere tartaren zatia handitu, langile-klasearena txikitu, beldurra zabaldu, miseria baten truke lan egiteko prest legokeen langabe-poltsa bat sortu, sistema publikoa ahuldu bere ardurak hartuko lituzketen sistema pribatuaren mesedetan... Horregatik erasoei aurre egin eta soldatak defendatzen jarraitzeko ordua da. Soldata dirua baina askoz gehiago delako.

A ›Azkuna: Martxoaren 20an Iñaki Azkuna Urreta (Durango, 1943) zendu zen, gaixotasun larri baten ondorioz. Ibilbide politiko luzeko pertsona, 1999. urtetik Bilboko alkate zen. Eta argi dago bilbotarren gehiengo zabal baten babesa zuela. Datuei erreparatu besterik ez dago. Edo zehazkiago, hauteskunde emaitzei.

B ›Bozak: Martxoaren 23 eta 30ean udal hauteskundeak izan ziren Frantziar estatuan. Bi gauza aipatu litezke. Batetik Ipar Euskal Herrian indar abertzaleen emaitza onak –irakurri Txetx Etcheverry-ren artikulua–. Bestetik agintean dagoen Alderdi Sozialistaren porrota. Hauteskunde emaitza eskas horiek paradoxa baten aurrean uzten gaituzte: boz-emaileen sektore handi batek bizkarra eman dio François Hollanderen alderdiari, ezkerreko politikei muzin egin eta kapitalaren alde agintzen ari delako. Trukean, porrotaren ondorioz izandako gobernu aldaketan are eta eskuinerago biratu du ontzia Alderdi Sozialistak. Horren lekuko Hollande presidenteak Manuel Carlos Valls izendatu du lehen ministro berri gisan. Norbaitek ulertzen al du?

C ›Cabacas: Apirilaren 5ean bi urte bete ziren Iñigo Cabacas zendu zela, Athletic-en partidu baten ostean Ertzaintzak egindako karga batean buruan pilotakada bat jaso eta gero. Bi urte benetan zer gertatu zen jakin gabe eta, okerrena dena, bi urte erantzukizuna dutenek zer gertatu zen jakiteko borondaterik erakutsi gabe.

D ›Dago: Herri gisan geure etorkizuna libre eta demokratikoki erabakitzeko dugun eskubidea zure eta nire esku dago. Gure esku, denon esku. Hori da Gure Esku Dago dinamikak lau haizetara zabaldu nahi duena, eta argi dago ideia hori zabaltzen ari dela. Horren lekuko martxoaren 29an Bilboko Casillan egindako ekitaldia eta ekainaren 8ko giza-kateak orain arte jaso duen babes handia. Asko falta da egiteko, baina hori ere gure esku dago.

E ›Ereduak: Landeiaz Landeia saiatzen gara pil-pilean dauden hainbat lan gatazka zabaltzen, antolakuntza eta borrokaren bidez emaitza onak lor daitezkeenaren erakusgarri. Azken asteetan ere izan ditugu eredu ugari, egindako lan apartari esker akordio onak lortu diren kasuak: Urnieta eta Irungo Ibilgailuen Azterketa Teknikoa, Bizkaiko Erresidentziak, Laminaciones Arregui...

F ›Fattorelli: Finantza boterak hainbat tresna erabiltzen ditu herriak eta, batez ere, herritarrak domeinatzeko. Horietako bat zorra da, edo, zehazkiago esanda, guztion artean ordaintzen dugun legez-kanpoko zor bidegabea. Berebiziko garrantzia

La cadena de sucesos tras el golpe de estado en Ucrania evidencian que estamos ante la versión 2.0 de la 'Guerra Fría'

duen gai horren harira, apirilean Maria Lucia Fattorelli auditore brasildarra izan zen gurean. Gogoeta garrantzitsuak utzi zizkigun Fattorellik. Manu Robles-Arangiz Fundazioak horiek guztiak bildu eta bere web atalean eskegi ditu.

G ›Gezurra: Edo, zehazkiago, gezurrak. Bata bestearen atzetik. Hori da Kutxabank-en pribatizazioa diseinatu zuten horiek egiten ari direna. Egoera larria eta kezkagarria da: aurrezki-kutxen pribatizazio prozesua azken urteetako albisterik kezkagarrienetakoa da.

H ›Hauteskundeak: Maiatzaren 25ean Europar Batasuneko Parlamentua aukeratzeko hauteskundeak izango dira. Izugarria da denboran atzera egin eta azken hauteskundeetatik –2009an– Europar Batasunak zentzu guztietan izan duen atzerakada eta hondamendia aztertzea: ekonomikoki, sozialki, politikoki...

I ›Intriga: Baldin eta bazegoen, amaitu dira intriga guztiak: Nafarroako Gobernuak bere agintaldia osorik beteko du. Izan ere dagoeneko amaitu da Nafarroan hauteskundeak aurreratzeko epea. Beraz, 2015eko maiatzera itxaron beharko da Nafarroako herritarrei hitza emateko.

J ›Juan: Juan Moscoso (Iruñea, 1966) PSNren kide aipagarria da. Azken udal hauteskundeetan Iruñeako alkategai izan zen. Egun diputatu da Madrilgo Parlamentuan. Berriki 'Ser hoy de izquierdas' liburua argitaratu du. Bere irakurketak pista ugari ematen ditu bere alderdiaren eta orokorrean II. Mundu Gerraren ostean sozial-demokraziaren esparruan kokatu ziren alderdien porrota ulertzeko. Liburuan gisa honetako harribitxiak irakurri litezke: "klaseak, egun batean ulertu egin genituen gisan, desagertu ziren"; "herritarrak jada ez dira lanmunduan duten egoeragatik definitzen"; "ezkerrak klase diskurtsoa ahaztu beharra dauka"; "ezker demokratikoa erakundeetan dago, ez Parlamentuak inguratzen"...

K ›Krimea: Martxoaren 16an Krimeako herritarrek Ukrainiarekiko independentzia aldarrikatzearen eta Errusiako Federazioaren parte izatearen alde bozkatu zuen –bozen %96,77 %85,9ko partehartzearekin–. Ukrainian izandako estatu-kolpeak eta bere ondorioek Krimeako herritarrengan eragindako beldurrek prozesua azkartu dute, ezbairik gabe.

L ›LHE: Herritarrek hitz egin dute; edo, zehazkiago, sinatu. ELA azpikontratazioaren inguruan bultzatzen ari den Legegintzako Herri-Ekimenaren inguruan mintzo gara. Euskal Autonomia Erkidegoan sinadurak aurkezteko epea amaituta gure sindikatuak 109.396

La de este año 2014 puede que sea la última Diada de Catalunya antes de convertirse en un nuevo estado europeo

firma bildu ditu, ekimenak aurrera egin zezan beharrezkoa zen kopurua –30.000– erraz gaindituta. Orain Gasteizko Legebiltzarrari dagokio gaia eztabaidatzea eta horren inguruan erabakitzea. Bien bitartean, Nafarroan aurrera jarraitzen du firma bilketak. Epea amaitzeko hainbat aste falta diren arren, bide onetik goazela aurreratu dezakegu. Animo!

M ›M1: Aurki egutegian letra larriz markatutako eguna izango dugu: Maiatzaren Lehena. Gure eskubideen alde kalera atera eta eraiki nahi dugun gizarte-eredu berria aldarrikatzeko eguna. Maiatzaren Lehenean, denok Bilbora!

N ›NATO: Aurreko Landeian azpimarratzen genuen Ukrainiako gertakariak Gerra Hotza deitutakoa amaitu zenetik ekialde-mendebalde gatazkarik larriena zela. Egunez egun gertaerek hori berresten dute. Berriki Ameriketako Estatu Batuetako presidente Barack Obamak NATO sendoagoa bat eskatu du Putini aurre egiteko. Mugimendu militarrak eta interes geoestrategikoak nabarmenak dira. Gerra Hotza 2.0.

O ›Obiang: Guineako diktadore anker Teodoro Obiangek ale eta anekdota bitxiak utzi dizkigu azkenaldian. Lehendabizi Adolfo Suarezen hiletara joan zen Estatu-buru bakarra izan zen; bigarrengoz esker hitz goxoak izan zituen Espainiako Erregearentzat, Cervantes Institutuan parte hartu zezan egindako lana ere eskertu zuelarik.

P ›Pereira: Andina Pereira de Brito. Hala deitzen zen Euskal Herrian genero indarkeriak hildako lehen emakumea. Hilketa martxoaren 18an izan zen, Mungian (Bizkaia). Etenik ez duen amesgaiztoa.

R ›Ruanda: Hogei urte bete dira 1994. urtean iragan mendeko gertakari lazgarrienetakoa lehertu zenetik: Ruandako genozidioa. Hutuen eta tutsien arteko gatazka, ehunka mila lagunen heriotza suposatu zuena. Mendebaldeak ere bere interesak izan zituen gatazka horretan –ezin ahaztu bertako aberastasunak, bereziki koltana izeneko minerala–; ezer gutxi egin zuen sarraski hura geratzeko.

S ›Suárez: Martxoaren 24an Espainiako gobernuko presidente ohi Adolfo Suarez hil zen. Franco ondoren eta Franco gabe gauzek berdin jarraitu zezaten garrantzia handia izan zuen laguna.

T ›Tejero: Antonio Tejero Molina militarra; bere seme Antonio Tejero Diez Guardia Zibila; 1981eko otsailaren 23ko gertakarietan parte-hartu zuten hainbat lagun; Jesus Muñecas Aguilar frankismoko polizia torturatzailea; Guardia Zibilaren egoitza bat; laguntasun bazkaria –paella bat, hain zuzen–; bazkari ondoko tragoak... Ez, ez da txiste bat edo filma baten gidoia, 2014ko Espainian gertatzen diren gauzak baizik.

U ›Ulergaitza: Anne Ganuzak 3 urte zituen eta Trebiñuko Argantzon herrian bizi zen. Martxoan ustez aparteko konplikaziorik gabeko barizelarekin gaixotu zen. Martxoaren 17an, barizelak eragindako shock baten aurrean familiak 112 telefonora deitu zuen anbulantzia bat eskatu eta Txagorritxuko ospitalera joan ahal izateko. Anneren familiak salatzen duenez Osakidetzatik Mirandako anbulantzia eskatu behar zutela esan zieten, Argantzonen bizi direlako, Trebiñun. Anne handik gutxira hil zen. Oraindik gauza asko daude argitzeko, baina zinez ulergaitza egiten da bere heriotza.

V ›V: Vot (boza) eta Victoria (garaipena) letrak adierazten duten 'v' hizki erraldoi bat osatuz Bartzelonako bi arteria nagusiak –Gran Via eta Diagonal etorbideak– jendez betetzea da 2014ko Diadarako ANCk proposatu duen erronka. Estatu independente bihurtu aurretik egiten den azken Diadaren aurrean ote gaude? PD. Espainiako Kongresuan azaroaren 9ko kontsultaren inguruan izandako saioak agerian uzten du Madrilen ez dutela tutik ere ulertzen Katalunian zer ari den gertatzen.

Las anécdotas y comentarios de Teodoro Obiang, Antonio Tejero –padre e hijo– y Pedro Morenés están en el ADN de la 'Marca España'

X ›Xenofobia: Neurria: herrialdera heldu eta lehenengo sei hilabeteetan lana topatzen ez duten langile atzerritarrak kanporatzea. Helburua: Errumaniako eta Bulgariako langileen etorrera moteltzea. Hori da berriki Alemaniako Gobernuak aurkeztu berri duen 133 orritako txosten baten proposamenetako bat. Alemaniako gobernua aitzindari, beste behin, neurri xenofoboak aurkezteko orduan.

Z ›Zinikoa: Ez dago Espainiako Defentsa ministro Pedro Morenes definitzeko beste erarik. Martxoan Espainiako armadak gerra-praktika militarrak egin zituen Bardeatako tiro-poligonoan. Piloturik gabeko hegazkinak –dronak–, 250 kilotako indarra zuten bonbak, airelur Maveric misilak, benetako jomugen kontrako tiroak... Ba hona Morenes zinikoak esan zuena: "Gizarteak praktika horiek beste gastu sozial baten gisan ulertu behar ditu. Izan ere, segurtasunik ez badago ez dago oparotasunik, askatasunik eta ongizaterik".

En campaña por los salarios y el empleo

"SOLDATA DIRUA BAINO GEHIAGO DA – LUCHAR POR EL SALARIO ES LUCHAR POR EL EMPLEO", LEMA DE LA CAMPAÑA QUE DESARROLLARÁ ELA EN LOS PRÓXIMOS MESES Y QUE SERVIRÁ DE APOYO A LA NEGOCIACIÓN COLECTIVA EN EMPRESAS Y SECTORES

› **ERREDAKZIOA**

ELA lleva desde el inicio de la crisis advirtiendo que los salarios no son responsables de la misma, que es falso que bajando sueldos se cree empleo -al contrario- y que el único objetivo de estas políticas es incrementar los beneficios empresariales y recortar los derechos/as de los trabajadores/as hasta niveles que nos retrotraen a la década de los 80. Este mensaje contracorriente se ha plasmado, ahora, en una campaña que, bajo el lema "Soldata dirua baino gehiago da – Luchar por el salario es luchar por el empleo", pretende llevar a las empresas y al seno de la sociedad el debate sobre la necesidad de incrementar los salarios para mejorar el empleo y las prestaciones sociales.

Para ello, se ha elaborado diverso material didáctico e informativo -folletos y carteles- destacando la edición de un video de imprescindible visionado en el que en apenas 4 minutos se resume a la perfección los porqués de la actual situación así como la alternativa y propuestas de ELA.

En el acto público de presentación de esta campaña -que se extenderá en el

'Soldata, dirua baino gehiago da –Luchar por el salario es luchar por el empleo' kanpainaren helburua negoziazio kolektiboari enpresa eta sektoreetan bultzada emateko

DE IMPRESCINDIBLE VISIONADO

**Como parte de la campaña, ELA ha elaborado un interesante video de poco más de 4 minutos que resume a la perfección los porqués de la actual situación.
De imprescindible visionado.**

http://www.ela-sindikatua.org/es/actualidad/noticias/luchar-por-el-salario-es-luchar-por-el-empleo

http://www.ela-sindikatua.org/eu/aktualitatea/albisteak/soldata-dirua-baino-gehiago-da

**Zabaltzeko / Para difundir:
Bideoa euskaraz:
http://youtu.be/FpSpZYWD19Y
Video en castellano:
http://youtu.be/9coOr915A4c**

tiempo- el secretario general de ELA, Adolfo Muñoz, Txiki, afirmó que con la misma se trata de dar material y argumentos de peso a nuestra gente "para que en las empresas seamos capaces de defender los salarios y el empleo". Y es que tal como destacó, "el sindicato debe ser un obstáculo real a las medidas antisociales que plantea la patronal, con el inestimable apoyo de unos gobiernos que están a su servicio".

Organización y movilización. Muñoz animó a la gente de ELA a seguir incidiendo en el tremendo esfuerzo de desmontar el discurso dominante - con gran eco en los medios de comunicación- de que cuanto más bajen los salarios más empleo se creará. "Es mentira, se ha demostrado que es mentira, y no hay más que ver las cifras de paro. Es pura ideología para defender los beneficios empresariales", explicó, para añadir, a continuación, que el papel más útil que puede jugar el sindicato en la actual coyuntura es convencer a la gente de que se organice en las empresas, paso previo e imprescindible a la lucha. "La organización sindical es un elemento imprescindible para la defensa de los intereses de los trabajadores y trabajadoras" -aseguró, para abogar, finalmente, por la "movilización sindical y social" como única manera de cambiar las políticas.

Txiki adelantó que esta campaña se adaptará a las necesidades de la negociación colectiva en sectores y empresas, para terminar afirmando que "hace falta menos retórica y más acción sindical", en clara referencia a los que siguen apostando por un diálogo social que ha mostrado su fracaso, tanto en Navarra como en España.

BADITUGU ALTERNATIBAK ETA PROPOSAMENAK

Egungo krisialdiaz lan-baldintzak okertzeko baliatzen ari dira. Botere publikoak ezartzen ari diren politikek (erreforma laboralak, negoziazio kolektibokoak, arlo publikoan egiten diren murrizketak, pentsioenak, gizarte-prestazioak...) baita enpresen erabakiek ere (enplegu murrizte gogorrak, soldaten aurkako erasoak eta malgutasuna areagotzea), biztanleria gehiena pobretzea dakarte.

Politika bidegabeak ezartzen dizkigute, eta gainera nahi dute horiei aurre egin gabe geratzea. Lan-harremanen arloan banako erlazioara jotzeko saio nabarmena ari ga gertatzen, langilea enpresaren aurrean bakarrik gera dadin. Badakite guri batasunak ematen digula indarra; ahulagoak garela ekintza kolektiborik gabe, eta enpresarioak aurrean defentsa kolektiborik topatzen ez badu soldatapeko langileari nahi duena eginaraz diezaiokeela. Bestalde, jarrera autoritarioa ere ageri da, mobilizazioa eta borroka kriminalizatzeko urratsak egin nahi baitira.

ELAk martxan jarri duen kanpainarekin soldaten eta enpleguaren aurkako erasoa kokatu nahi du, politika horien ondorio sozial eta ekonomiko lazgarrien berri eman, eta erakutsi badaudela alternatiba errealak biztanle gehienentzat hobekuntza argia lortzeko. Halaber, kapitalaren hainbat tesi gezurtatu nahi dugu, ideologia hutsa diren aldetik, hori bai, gobernuen babesa jasotzen duten tesiak.

Halere, ez da aski jakitea gauzak horrela direla. Egungo egoeratik ateratzeko ezinbestekoa da antolatzea eta borrokatzea. Indar-erlazioa da gakoa. Gure eskubideen alde ekintza kolektiboa egiteko unea dugu, lantokietan antolatuz eta mobilizatuz. Horixe baita garaitzeko daukagun aukera bakarra.

ALTERNATIBAK ETA PROPOSAMENAK

1. Enplegu duina sortu eta eros-ahalmena gehitzeko politikak.

- KPIz gaindiko soldata igoerak.
- Estaldura sozial duina.
- Gutxieneko soldata duina.
- Lanaldi laburragoa, soldata jaitsierarik gabe.
- Aurrekontu eta zerga-politikak errotik aldatzea.
- Arlo publikoa garatzea, batik bat Ongizate-Estatuarekin lotutako zerbitzuei dagokienea.
- Enplegu berdeen sustapena.

2. Gutxiengo baten mesedetan pobretzen gaituztenak agerian utzi.

3. Lantokietan antolatu eta mobilizatu.

- Lantokietan afiliatu eta antolatzea.
- Mobilizazio sindikal eta soziala.
- Ekintza kolektiboen eta mobilizazioren balioa aintzat hartu.

Objetivo: 5.000 empleos más en Osakidetza

PEIO IGEREGI, RESPONSABLE DE OSAKIDETZA, DESGRANA EL PLAN DE EMPLEO ELABORADO POR ELA, QUE SUPONDRÍA LA CREACIÓN DE 5.000 NUEVOS PUESTOS DE TRABAJO Y GARANTIZARÍA LA CALIDAD DEL SERVICIO Y SU CARÁCTER DE PÚBLICO

› N.I.

-En los últimos años vivimos un contexto de deterioro de las condiciones de trabajo en Osakidetza y, en consecuencia, del servicio sanitario en su conjunto. ¿Qué diagnóstico hace ELA de la situación?

-Tenemos que empezar destacando el hecho de que partimos de una situación de escasez presupuestaria respecto al resto de países de nuestro entorno.

Asimismo, como consecuencia del aumento de la jornada (una media de 50 horas por trabajador/a y año), la eliminación de puestos de refuerzo o la falta de sustituciones se han perdido unos 3.000 puestos de trabajo los últimos 3 años.

Y no sólo eso. Además, Osakidetza está precarizando el empleo fomentando la contratación a tiempo parcial y el encadenamiento de contratos eventuales en lugar de contratos de larga duración.

Por si todo lo anterior no fuera ya grave, Osakidetza tiene un nivel de empleo oculto enorme, cercano al 30% sobre una cifra de empleo declarado estructural de 25.816 personas. Al hablar de empleo oculto nos referimos al nivel

Enplegu-Eskaintza Publikoak egin behar dira, aldi baterako enplegu tasa %7tik behera jaitsiarazteko; egiturazko ordezkapenak egiteko kopuru nahikoa litzateke, horrela ezkutuko enplegu guztia azaleratzeko moduan

de contratación estable en Osakidetza, es decir, el diferencial entre las 25.816 contrataciones declaradas estructurales y el número real de contrataciones, que alcanza las 33.000 nóminas mensuales, de media.

Este nivel de eventualidad supone una situación de inseguridad laboral enorme para la plantilla ya que Osakidetza únicamente se compromete a mantener el empleo declarado estructural.

-A este empleo oculto habría que sumar todo el empleo que Osakidetza ha subcontratado o mantiene bajo el sistema de concertaciones.

-Así es. La subcontratación y concertación de servicios es algo totalmente habitual en Osakidetza, aunque sus resultados sean negativos tanto desde el punto de vista de calidad del empleo como del servicio ofrecido.

Prueba clara de ello, por poner sólo unos ejemplos, es la experiencia de Tolosaldea con la clínica Inviza, los problemas que nos estamos encontrando en el servicio de mantenimiento del nuevo Hospital de Gernika o la intensificación de la privatización del servicio de limpieza del Hospital de Basurto.

-Denunciáis que Osakidetza sigue derivando, cuando no aumentando, los recursos públicos a actividades privadas, sin que haya realizado ningún estudio de impacto económico ni de calidad asistencial.

-Osakidetza suele justificar estas decisiones de derivación de pacientes a la sanidad privada en la reducción de listas de espera, cuando la estructura de Osakidetza no se utiliza en muchos momentos (por las tardes) y se podría contratar a personal directo para reducir esas listas de esperas sin derivar pacientes.

Finalmente, a la hora de elaborar un diagnóstico de la situación como el que hemos realizado, no podíamos olvidar el hecho de que Osakidetza tiene el reto de una renovación enorme de su plantilla los próximos 10 años.

-Alertáis de que si no se afronta a tiempo puede llevar a que no existan profesionales suficientes.

-En concreto, 3.000 personas cumplirán 65 años en los próximos 4 años, y 14.000, en los próximos 15, prácticamente la mitad de la plantilla. De esas 14.000 personas unos 10.000 son personal sanitario que precisa de largos procesos formativos. Por ello, la previsión de renovación de la plantilla es un problema que Osakidetza debe afrontar de forma urgente si quiere poder relevar a la actual plantilla. Esta situación contrasta, por otra parte, con la salida de personas formadas a otros países.

Asimismo, el envejecimiento de la población vasca conlleva un aumento de la carga sanitaria, tanto por el aumento de la actividad asistencial como por el aumento de las enfermeda-

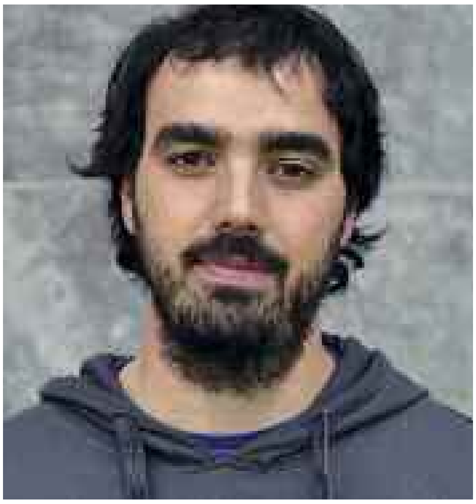

Peio Igeregi

des crónicas o mentales. Este aumento de la carga exige mayores dotaciones para poder mantener la calidad asistencial.

-También denunciáis que la sanidad pública vasca arrastra desde un inicio ámbitos sanitarios infradotados.

-Así es. Por un lado, la atención de la salud mental, la asistencia bucodental, oftalmológica o ginecológica son deficientes lo que ha provocado que los pacientes se vean forzados a acudir a la sanidad privada.

Por otra parte, el número de camas por cada mil habitantes es en 2,7 inferior a la media europea: 3,6 camas por cada mil habitantes, en el año 2011. La falta de camas supone un diferencial de unos 750 médicos y 1350 enfermeros o enfermeras con los que debería contar Osakidetza para ofrecer una cobertura sanitaria de calidad.

Datozen lau urteetan 3.000 pertsonek 65 urte beteko dituzte, eta 14.000k 15 urteko epean

-Evidentemente, la calidad del servicio sanitario no escapa a todo lo anterior. En vuestro diagnóstico habláis de colapso, incluso.

-Toda esta situación ha mermado notablemente la calidad del servicio sanitario y ha aumentado las cargas de trabajo a cifras insostenibles. Lamentablemente, nos estamos acostumbrando a noticias sobre saturación de servicios, cierre de plantas en épocas vacacionales, a reducir el tiempo en consulta o al aumento de las listas de espera. Es más, de continuar la dinámica actual, Osakidetza puede entrar en una situación de colapso: no va a tener medios suficientes para atender con una mínima dignidad las cargas asistenciales actuales.

Aunque, quizás ésta sea una perspectiva deseable por parte de la Administración para poder tener la excusa que necesita para privatizar totalmente el servicio sanitario.

PROPUESTAS DE ELA

1. Reducción de la jornada laboral: Exigimos volver a las 1592 horas de jornada anual, con 6 días de libre disposición y aumento de días adicionales en base a la antigüedad. Entendemos que esta medida puede crear **1500 puestos de trabajo** de forma inmediata, con coste estimado de 79,5 millones de euros.

2. Jubilación de oficio a los 65 años en caso de llegar al 100% de la jubilación y medidas para adelantar la edad de jubilación y asegurar una renovación de la plantilla escalonada. Estas medidas ayudarían a crear 1200 puestos de trabajo cada año.

- Exigimos adelantar la salida mediante planes de prejubilación a los 63 años.
- Para aquellos profesionales con conocimientos específicos, demostrables mediante criterios objetivos, proponemos la creación de la figura de formador, para que comparta sus conocimientos con el resto de profesionales. En todo caso, una vez superada la edad de jubilación no trabajarán con pacientes y sus tareas serán incompatibles con otro tipo de actividad retribuida.

3. Revertir la falta de sustituciones y los puestos de trabajo amortizados. Sustituyendo a todo el personal que cae en situación de IT y si se recuperasen todos los puestos de trabajo perdidos desde 2010 se podrían crear **1500 puestos de trabajo,** con un coste estimado de 79,5 millones de euros.

4. Mejora de la calidad asistencial.

- Establecer en la cartera de servicios de Osakidetza la salud bucodental, oftalmológica, la salud mental y la atención ginecológica como un servicio básico e integrarlo dentro de la red de centros de salud de Osakidetza con cupos de pacientes que permitan una atención de calidad.
- Incluir equipos de soporte paliativo en la atención primaria, con personal suficiente para asegurar una atención de calidad y permitir que personas con enfermedades terminales puedan morir rodeados de su familia y en un ambiente familiar. Esta atención domiciliaria supone un ahorro, por la liberación de camas hospitalarias.
- Elevar el número de camas a la media europea. En 2005 la diferencia era de 2,7 camas por cada 1000 habitantes. El diferencial actual supone que en el supuesto de mejor atención a estas camas se necesitarán más de 700 médicos/as y 1300 enfermeros/as, y tendría el subsiguiente impacto en el resto de categorías profesionales de Osakidetza.
- Contratar a trabajadores/as para poder aprovechar las instalaciones al 100% sin que suponga aumentar cargas de trabajo y horas de trabajo de la plantilla actual. Serviría para reducir las listas de espera.
- Asegurar en todos los ámbitos cupos médicos y de enfermería inferiores a 900 niños/as y 1400 adultos/as en la atención primaria. Estos cupos corresponden en un 75% a los y las auxiliares administrativos, para asegurar una calidad asistencial acorde con el aumento de las cargas de trabajo.
- Proponemos afrontar el efecto del "burn out" del profesional quemado, mediante el establecimiento del año sabático ya existente en la enseñanza.

Todo ello trae consigo la necesidad de contratar, al menos, a 2.000 personas, con un coste estimado de 106,06 millones de euros.

5. Fijación de plantillas y criterios de contratación.

- Exigimos Ofertas Públicas de Empleo suficientes para reducir la temporalidad por debajo del 7%. Supone unas 5.000 plazas de la plantilla actual . Además, todos los años debieran ofertarse todas las bajas vegetativas.
- ELA exige el establecimiento de unos criterios de contratación eventual estables y conocidos por parte de toda la plantilla antes de la celebración del siguiente proceso de OPEs.
- Exigimos transparencia absoluta en la contratación, instrumentos de control, tanto sindical como por parte de los trabajadores y trabajadoras afectados, y fórmulas de llamamiento que aseguren el contacto.
- Exigimos contrataciones por encima del 75% de la jornada, salvo en caso de reducciones de jornada. A tal efecto se realizarán estudios pormenorizados para asegurar cargas de trabajo suficientes y que no se realicen microcontrataciones. En ese sentido, se fomentará la creación de puestos de refuerzo estables para cubrir todas las necesidades habituales de Osakidetza, así como sustituciones del resto del personal.

-El diagnóstico es muy claro y los ejes de actuación que plantea ELA, también. ¿Cuales son?

-ELA acaba de realizar una propuesta de mejora de la calidad del empleo y creación de 5.000 puestos de trabajo. Es una cuestión de pura voluntad, de elección entre fortalecer la sanidad y el servicio público o apostar por su privatización.

-Llevar adelante la propuesta de ELA supone, además, apostar por el autogobierno.

-Así es. Apostar por una sanidad pública y de calidad es apostar por el autogoberno que queremos. Además, en nuestra batería de propuestas pedimos al gobierno vasco que de un paso adelante y que asuma en exclusiva competencias como la de la formación del personal sanitario de la CAPV.

Mirando al futuro, exigimos, asimismo, aumentar el número de estudiantes universitarios en el ámbito sanitario así como aumentar el cupo de personal Interno Residente (BIR, FIR, EIR o MIR) en aquellos ámbitos en los que se prevé falta de personal.

Esta programación propia debe servir para dignificar las condiciones de trabajo de todo este personal y evitar que cubran tareas estructurales cuando la residencia tiene un objetivo formativo. En caso contrario, deberían tener una remuneración acorde a sus funciones.

-Me imagino que contempláis la posibilidad de que Gasteiz o Madrid no accedan...

-Así es, pero tenemos plan B: la alternativa sería que los Departamentos de Educación y de Sanidad crearan una figura formativa propia de la CAPV, equivalente a las Residencias. Esta titulación validaría el empleo en Osakidetza y respondería a las necesidades propias de nuestro sistema sanitario.

También creemos que debiera aprovecharse esta oportunidad para insertar a todo este personal en el Plan de euskaldunización de Osakidetza.

-Voy a hacer de abogado del diablo. La primera pega que cualquiera que lea vuestras propuestas puede hacer es la económica: ¿de dónde va a salir el dinero?

-Este Plan de Empleo supone un coste estimado de 265,06 millones de euros en gasto de personal, cantidad a la que habría que sumar el gasto necesario en nuevas infraestructuras. Esos 265,06 millones de euros suponen un 15,14% del gasto actual en personal, una cifra comparable con la pérdida de poder adquisitivo acumulado en la plantilla de Osakidetza.

Por otra parte -y no nos cansamos de repetirlo- estamos a la cola de Europa en gasto sanitario: nuestras propuestas exigen una equiparación en este capítulo.

Proposatuko dugu mobilizazioak amaitzeko guztira 37,5 orduko lanuzteak egitea, Osakidetzak inposatu duen gutxieneko lanaldi luzapena adina

El gasto público medio de la OCDE respecto al PIB en Sanidad era del 6,5% en el año 2007; sin embargo, el gasto aprobado por el Parlamento Vasco para los presupuestos del 2014 limitan el esfuerzo al 5,06% del PIB. Es decir, si en la CAPV hiciéramos el mismo esfuerzo en gasto sanitario que en la media de la OCDE debieran gastarse 1,44 puntos más, lo que supondría unos 1.050 millones de euros más al año.

Evidentemente, esta inversión sólo será posible con una reforma fiscal que haga pagar impuestos a quienes no lo hacen en estos momentos, es decir, cargando fiscalmente las rentas empresariales y del capital.

No hay que olvidar, tampoco, el diferencial en presión fiscal de la CAPV respecto a la media de la Unión Europea, que es cercano a los 5.000 millones de euros.

-El diagnóstico está ahí; las propuestas, también: claras, concretas y cuantificables. Sinceramente, un gran trabajo. Pero, y ahora ¿qué?

-El siguiente paso es hacer llegar este estudio y nuestro plan de empleo a la dirección de Osakidetza y al resto de sindicatos.

-¿Y si Osakidetza hace oídos sordos?

-Es la hipótesis de la que partimos ya que Osakidetza, hasta ahora, sólo se ha mostrado dispuesta a discutir sobre el mantenimiento de los 25.800 empleos declarados estructurales.

- Zein dira arrazoiak ELAk erabateko ezetza emateko Osakidetzako Zuzendaritzaren Giza Baliabideen Planari?

-Plan horretan pertsonalaren politika 2016. urtera arte nolakoa izango den aurreratzen da, baina ez dago batere zehaztapenik, oraingo egoera ontzat ematen da, nahiz eta enplegua izugarri suntsitu, behin-behinekotasunaren tasa hain altua izan, eta kontratazioaren prekarietatea hain nabarmena izan.

Gainera, Osakidetzak, lan-bizitza erretiro-adinetik aurrera luzatzeko, Sindikato Medicoarekin egindako akordioa plan horren zati gisa aurkeztu du. Akordio hori gutxiengo sindikalarekin egin da, modu antidemokratiko batez, ez da ezarri irizpide gardenik, ezta kontrolik ere, eta espero izatekoa zen bezala, jarduera honen eta osasun pribatuaren arteko bateraezintasunik ez da aurreikusi. Labur esanda, gure iritziz akordio hori onartezina da, edukiaren zein formaren aldetik, eta sentikortasun sozialaren eza adierazten du, eta baita belaunaldien arteko elkartasunik eza ere.

También en Osakidetza la clave se encuentra en la capacidad de organización de quienes ofrecen el servicio y quienes lo reciben, de su capacidad de movilización. Ante la probable cerrazón de la administración y su falta de negociación llevaremos nuestra reivindicación a la calle. En este sentido, ELA va a proponer que las movilizaciones -en las que trataremos de sumar esfuerzos con otros sindicatos- culminen en un total de 37,5 horas de paro en 2014, cifra coincidente con el aumento mínimo de jornada impuesto por Osakidetza.

Me gustaría concluir diciendo que estamos abiertos a recibir aportaciones y sugerencias tanto por parte de la plantilla como del resto de sindicatos de Osakidetza. Está en juego, ni más ni menos, que el futuro de nuestra sanidad pública.

109.396 sinadura azpikontratetetako lan baldintzak hobetzeko

LHE/ILPREN SINADURA-BILKETA EAEN AMAITU, ETA NAFARROAN ZIZTU BIZIAN DOA

› **ERREDAKZIOA**

Legegintzako Herri Ekimena babesteko jaso dituen 109.396 sinadura aurkeztu ditu apirilaren 3an ELAk Eusko Legebiltzarrean. Legegintzako Herri Ekimen honen bitartez, enpresak aldatzen direnean langile azpikontratatuen subrogazio-eskubidea izatea eta gutxieneko lan- eta soldata-baldintzak bermatu nahi ditu ELAk. Nafarroan hasi berria da sinaduren bilketa. Adolfo Muñoz *Txiki*ren esanetan "arduradun politikoek aukera paregabea dute enpleguaren lehentasuna erakusteko".

Legegintzako herri-ekimen honen bidez administrazio publikoetarako lan egiten duten azpikontratetako langileen lan-baldintzak hobetu nahi da. Izan ere, azken urteetako erreforma ezberdinek nabarmen kaltetu dituzte langileen eskubideak, administrazio publikoetarako lan egiten duten azpikontratetako langileak kinka larrian utzirik.

Zerbitzuak-eko idazkari nagusi Mirari Irurek oso ondo deritzo lortu den sinadura-kopuruari —gogoan izan 30.000 nahikoak zirela—, horrek erakusten digu zenbat preziatzen duen gizarteak zerbitzu publikoak kalitatezkoak izatea. "Jendeak ondotxo daki zerbitzuaren kalitatea loturik dagoela zerbitzua ematen duten langileen baldintzekin, eta kalitatezko zerbitzu publikoak izateko —azpikontratatuak izan arren— behar-beharrezkoa dela lan-baldintzak zaintzea", eta jarraitu zuen esanez "Administrazioek ezin dituzte eskuak garbitu arazo horretan".

Lege-prozedura. Behin LHEren aldeko sinadurak erregistratu ondoren, egiaztatuko da ea behintzat 30.000tan betetzen diren ezarritako betekizunak. Hori hala bada —eta bada—, LHE legebiltzarreko osoko bilkurara bidaliko dute, han LHE lege-proposamen moduan izapidetzen den bozkatuko da.

De llegar esta ILP a debate parlamentario habrá que estar vigilante para que su contenido no sea descafeinado

Legebiltzarreko osoko bilkurak bide ematen badio izapidetzeari, orduan eztabaida-aldia hasiko da, legebiltzarreko taldeek zuzenketak aurkezteko aukera izango dute, gure aldetik proposamenaren alde ariko gara... Azken batean, edozein lege-proposamenekin eman ohi diren pausoak.

Legebiltzarreko Osoko Bilkurak ezetza ematen badio LHE izapidetzeari, bertan behera geratuko da; eta legearen ikuspegitik alferrik izango ziren lorturiko hamarka mila sinadurak.

ELAk, beraz, burutu du bere eginkizuna; orain txanda EAEko legebiltzarreko taldeei dagokie.

Irurek azaldu duenez, sindikatua harremanetan sartu da legebiltzarreko talde gehienekin, ekimenaren nondik norakoa azaltzeko, eta osoko bilkuran bozkatu baino lehen, beste bira bat egiteko asmoa du.

En Navarra, a todo tren

ELA DEBE RECOGER UN MÍNIMO DE 7.000 FIRMAS PARA SACAR ADELANTE SU ILP POR LOS DERECHOS LABORALES Y SOCIALES EN LAS SUBCONTRATAS DE LAS ADMINISTRACIONES PÚBLICAS NAVARRAS

› J.JAYO

En Navarra, ELA dio el pistoletazo de salida a la campaña de recogida de firmas de su Iniciativa Legislativa Popular en favor del mantenimiento del empleo y de unas condiciones mínimas en las subcontratas del sector público el pasado 12 de marzo. En concreto, esta ILP necesita un mínimo de 7.000 firmas para ser entregadas en el Parlamento de Navarra. El inicio de recogida de firmas en apoyo de esta ILP se produce con un retraso considerable respecto al de la CAPV por problemas técnicos y administrativos. Pablo Sánchez, de ELA-Zerbitzuak, explica los retos que plantea esta iniciativa.

-Recuérdanos, a grandes rasgos, por qué se plantea esta ILP.

-ELA plantea una ley para mejorar las condiciones de trabajo del personal de las subcontratas de lo público, que será discutida en el Parlamento de Navarra si se recogen, al menos, 7000 firmas, y así lo estiman los diferentes grupos.

Es destacable que ELA sea el único sindicato navarro capaz de poner en marcha una iniciativa seria para tratar de frenar recortes, mantener condiciones... mientras que otros lo único que han hecho es firmar convenios a la baja que ni siquiera tienen que ser cumplidos por las empresas.

Muy resumidamente, con esta ILP pretendemos socializar esta problemática y situar en el debate político la responsabilidad que tiene la Administración en las condiciones del empleo subcontratado.

7.000 sinadura bildu behar ditu ELAk legegintzako herri ekimena aurrera atera ahal izateko azpikontratetako eskubide laboral eta sozialen alde

La situación generada es producto de decisiones políticas, y su solución, también; es cuestión de voluntad.

-¿Cuáles son los principales sectores que pueden estar afectados por esta ILP?

-Todas las subcontratas del Gobierno de Navarra, Ayuntamientos y organismos públicos: Limpieza, Limpieza Viaria, Jardinería, Zona Azul, Gestión Deportiva, Transporte y Comedores Escolares en los colegios comarcales, Cafeterías y Cocinas de Osasunbidea, Ayuda a Domicilio, Empresas del sector de Oficinas y Despachos, Seguridad Privada, Transporte Sanitario, Transporte Urbano, Construcción de Obra Pública, Concesiones de Autopistas, Escuelas Infantiles... Es decir, miles y miles de trabajadoras y trabajadores.

-La iniciativa tiene gran trascendencia tras una reciente sentencia.

-Así es. Una sentencia fallada en Navarra permite la no subrogación en caso de que el servicio salga recortado; en muchos casos, el cambio de empresa puede suponer la pérdida del empleo.

Por ello planteamos en la ILP que todas las Administraciones Públicas, en todos los servicios subcontratados, exijan en los pliegos de condiciones la subrogación de las plantillas y el mantenimiento de sus condiciones de trabajo.

-La ILP es una oportunidad, también, a nivel organizativo.

-No nos vamos a conformar con recoger las firmas, sino hay que aprovechar para organizar a los colectivos afectados. Puede ocurrir que la ley no salga adelante, pero el trámite de la recogida de firmas hay que aprovecharlo para meter mociones de apoyo en los ayuntamientos y solicitar, allá donde podamos, la negociación de convenios de centro de trabajo que, además, deberían estar recogidos en los pliegos de condiciones, para que sus contenidos vinculen a las empresas adjudicatarias.

Hoy, la única garantía de que las condiciones pactadas se apliquen es recogerlas en los pliegos que regulan la adjudicación del servicio. No podemos perder de vista, sin embargo, que esta ILP establece unas condiciones mínimas, pero garantizar buenas condiciones sólo es posible negociando convenios de centro de trabajo. Ya hemos visto que la mayoría de los convenios provinciales se han firmado en Navarra con recortes y sin blindaje ante la reforma, algo que va a seguir ocurriendo.

-Toca recoger firmas, pero la aprobación de esta ley no depende de nosotros sino del parlamento navarro, en unos tiempos políticos convulsos...

-Somos conscientes de ello, y también tiene que serlo el conjunto de la sociedad navarra. La aprobación de la ILP no depende de nosotros/as ni de llegar al número mínimo de firmas (7000) requeridas. La decisión última la tienen los partidos políticos con presencia en el Parlamento de Navarra. Los políticos tienen ante sí la oportunidad de demostrar que es cierto que su prioridad es el empleo y que están contra la reforma laboral del PP.

ELA propicia el situar estos temas en el centro del debate.

-En una comunidad como la Navarra, salpicada de casos de corrupción, es también una oportunidad de demostrar que no todos los sindicatos son iguales...

-ELA lleva muchos años demostrando –a pesar de los intentos de invisibilizarnos– que ni todos los sindicatos somos iguales ni nada tenemos que ver con prácticas legitimadoras de las políticas que se están haciendo, a cambio de subvenciones, ni mucho menos con cuestiones de corrupción...

"La deuda pública es un mecanismo de saqueo de recursos a las clases populares"

MARIA LUCIA FATTORELLI EXPLICA EL LLAMADO SISTEMA DE LA DEUDA Y LA IMPORTANCIA DE LA HERRAMIENTA DE LA AUDITORÍA CIUDADANA

› **REDACCIÓN**

-¿Qué es la deuda pública y por qué se genera?

-Habría que distinguir en lo que debería ser y lo que se ha convertido. La deuda pública entendida como un complemento de los recursos de los estados para cumplir su misión ante los ciudadanos/as: sanidad, educación, servicios sociales... es una cosa, y la deuda pública existente en la actualidad, otra. Lo cierto es que la deuda pública se ha transformado en un mecanismo de saqueo de recursos a las clases populares, y no sólo en los países del llamado tercer mundo. Ustedes, aquí, también lo están sufriendo ya.

-¿A quiénes sirve la deuda pública de los estados?

-Eso es, precisamente, a lo que una auditoría ciudadana de la deuda debe responder: si la deuda pública es un instrumento de financiación del estado o un instrumento de transferencia de recursos del sector público hacia el sector financiero privado.

La auditoría ciudadana permite comprender los mecanismos que han generado deudas públicas y revelan la necesidad de avanzar en la movilización social para la construcción de una nueva arquitectura financiera, más justa y con equidad social.

-¿Qué mecanismos generan deudas públicas a los países?

-La financiación de dictaduras, transformación de deudas, medidas macroeconómicas, financiación de mega proyectos, rescates bancarios, negocios especulativos, modelo tributario no equitativo, préstamos ligados a elecciones o guerras...

-¿Por qué las auditorías de la deuda pública?

-Es evidente que la relevancia monetaria de la deuda pública y sus efectos en los presupuestos gubernamentales justifica y exige la permanente realización de auditorías orientadas a investigar todo el proceso de endeudamiento de un país a fin de determinar qué deudas son las que los pueblos están pagando y si éstas contienen vicios o fraudes; en definitiva, si son legales y legítimas.

La auditoría de la deuda pública es una herramienta técnica para examinar registros, estados financieros y ciclos operativos, pero es más que eso. Nosotros creemos en una auditoría integral y con participación ciudadana. Que la gente sea consciente de lo que está pasando y la magnitud es el paso previo a la movilización. Necesitamos una sociedad formada e informada como paso previo.

Herritarren Auditoriak aditzera ematen du nolatan sortu diren zor publikoak finantza-sektorearen onura bakarrerako, eta gizarte-mobilizazioaren beharra azpimarratzen du, zuzentasun eta berdintasun handiagoaz finantza-arkitektura bat eraiki nahi bada

La auditoría de la deuda se basa en el derecho de acceso a la información, se fundamenta en pruebas y documentos, está amparada en el derecho y evidencia el verdadero rol y naturaleza de la deuda pública lo que permite realizar acciones políticas y legales en función de los resultados.

Zor publikoa klase xeheen baliabideak bipiltzeko tresna bihurtu da

-Decías antes que la auditoría de la deuda es integral, va más allá de los simples números

-Una auditoría de la deuda revela más que lo contable. Revela cuál es el origen de la deuda pública; en qué fue invertido el dinero; quiénes son los beneficiados con ese préstamo; qué mecanismos y procesos generaron deudas públicas; qué deudas privadas fueron transformadas en deuda pública; cuánta deuda pública ha sido emitida para el rescate bancario; cuál es la responsabilidad de los bancos centrales y de la banca privada en el proceso de endeudamiento; cuál es la responsabilidad de las agencias de calificación de riesgo por devaluar deudas soberanas, provocando la elevación de sus costos y extrema especulación; cuál es la responsabilidad de las autoridades al permitir transacciones con paraísos fiscales; cuál es la responsabilidad del FMI y otras instituciones por forzar a algunos gobiernos a implementar planes de ajuste presupuestario y antirreformas contra los intereses de sus pueblos y en beneficio del sector financiero; cuáles son los impactos sociales, económicos, de género, regionales, ecológicos y sobre nacionalidades y pueblos provocados por el proceso de endeudamiento...

-Llevas años militando en el movimiento de la auditoría ciudadana. ¿Qué conclusiones destacarías de tu experiencia en este campo?

-En primer lugar, que el instrumento de endeudamiento público ha sido utilizado por el sector financiero como un mecanismo de saqueo de recursos públicos.

En segundo lugar, que la gestión y las políticas de los estados han estado y siguen estado orientadas por intereses privados. Todo eso está suponiendo un

JULIE DUCHATEL

“Kirol gertakari handiak hondamendi ekonomikoa eta soziala dira”

Julie Duchatelek argitaratu berri den txosten bat laburbildu zuen. Horren arabera kirol gertakari handiek —Joko Olinpikoak edo Futboleko Mundu Kopa— hondamendi ekonomikoa eta soziala dakarte; eta, bitxia bada ere, gero eta gehiagotan antolatzen dira herrialde gorakorretan.

Duchatelek esan zuenez horrelako gertakariek zor bidegabea sortzen dute herrialde antolatzaileetan, zeren inbertsio publiko itzela behar dute, eta trukean eskaintzen duten gizarte-onura hutsa edo hutsaren hurrengo da; areago, batzuetan haietaz baliatzen dira garbiketa soziala egiteko. Duchatelek ukatu zuen enplegua sortzen denik —aldi baterakoa eta prekarioa—, eta turismoa areagotzen denik. Transnazionalek, ordea, pagotxa biltzen dute: Coca-Cola, Mc Donalds, segurtasun pribatuko nazioarteko enpresak...

Ikerlari horrek, gainera, adierazi zuen gertakari horiekin batera estatua desjabetzen dela, kirolaren transnazional horien alde, logika neoliberalari jarraiki.

Duchatelek, hitzaldia amaitzeko, gizarte-mugimenduen papera nabarmendu zuen; izan ere, gertakari horiek burutzen diren bitartean, protestak isilarazten saiatzen dira, baina hala ere aipatu beharrekoak dira Hegoafrikako mobilizazio sindikalak, estadioak eraikitzeko obretan lan-baldintzak ziurtatzearren, eta Brasilgo bat-bateko mobilizazio soziala.

ANTONIO SANABRIA

“Hego Euskal Herriko zorra izugarri igo da”

Antonio Sanabriak zorraren sistema aztertu zuen Estatu Espainolarekiko eta Hego Euskal Herriarekiko. Estatuari dagokionez, datu ikaragarriak daudela esan zuen; horra hor, urte gutxitan zein azkar hazi den zor publikoa, guztirako zor pribatuak duen portzentaje altua, eta zor horren portzentaje handi bat kanpokoa dela, horrek dakartzan babes gabezia eta menpekotasuna dakartzala.

Sektore publikoa azterturik, Sanabriak zera aldeztu zuen: krisiaren eragilea ez zen gastu publikoa izan, diru-sarreren eskasia baizik, eta horren atzean errentarik handienen eta kapitalaren mesedetan den zerga-politika dago.

Sanabriak bankaren erreskatea maiseatu zuen, estatua gehiago zorpezen delakoan, eta horrek baldintzatzen ditu etorkizuneko politikak eta gastu soziala, zorra ordaintzera desbideratu behar baita.

Irakasle horren esanetan Estatu Espainolak bere aurrekontuen %30 bideratzen du zorraren interesak ordaintzera, eta joera goranzkoa da. 2010etik aurrera laguntza publikoetatik %90 finantza-sektoreak harrapatzen du. Alde horretatik, Sanabriak dio, eraginkortasun-arrazoiak direla-eta, erreskatearen jomuga jendea izan behar zela, eta ez banka.

Hego Euskal Herriari dagokionez, Sanabriak argitu zuen zorra goraka doala ziztu bizian, bai EAEn, bai Nafarroan; dena dela, Espainiako batez bestekotik behera dago oraindik. Zorra handitzeak ez du batere eraginik ekonomian, zorra ordaintzeko baita; eta hori interes-tasak txikiak izanik.

Estatuan gertatzen den bezala, hemengo zerga-sistema bidegabea da, Sanabriaren ustez, eta diru-sarreren arazoa dagoela baieztatu zuen.

MIKEL NOVAL

“Zor bidegabea ez dago zertan ordaindu”

Gizarte-politikaren arduradun Mikel Novalek ELAren pentsamoldea azaldu zuen, zorraren sistema eta herri-auditoria direla-eta. Novalek adierazi zuen sistemaren logikarekin hautsi beharra dagoela, eta zor bidegabea ez ordaindu. Eta ondoren ziurtatu zuen Hego Euskal Herriko zorraren igoerak zerikusia zuela zerga-politika bidegabe batekin, gizarte-sostengurik gabeko obra erraldoiekin eta bankaren erreskatearekin; gastu sozialarekin baino. Novalek zifretan adierazi zituen osasunean eta hezkuntzan egindako murrizketak, non 2009an baino diru gutxiago sartzen den; zorra, ostera, bost aldiz handitu da ordutik hona.

Zor bidegabearen adibide moduan, Novalek alferreko azpiegiturak aipatu zituen, hala nola, abiadura handiko trena, errauskailuak, Los Arcos/Urantziako zirkuitua... eta zerga-politika bidegabea, gure aldundien diru-sarreren kaltetan doana.

Azkenik, ELAko gizarte-politikako arduradunak sindikatuaren ikuspuntua laburbildu zuen esanez sostengua berresten ziela herri-auditoriari, zor bidegabea ez ordaintzeari, sistema zeharo aldatzeari, arlo horietaz gizartea prestatze eta sentiberatzeari, beste erakunde batzuekin batera lan egiteari, eta mobilizazioari.

desarrollo socioeconómico trabado, de consecuencias tremendas: sacrificio social, exclusión, miseria y violencia. Este sistema de la deuda es una ofensa a los derechos humanos.

-¿Cuáles son las características de la arquitectura financiera actual?

-El panorama global se caracteriza por la financiarización, que es una fase del capitalismo iniciada en los años 70 que consiste en un modo de acumulación de la riqueza basado en el extremado poder del sector financiero mundial.

Poder consolidado por la desmedida y carente de escrúpulos utilización de instrumentos financieros, generados, principalmente, por “deudas” sin la correspondiente entrega de recursos: emisión de bonos, moneda y productos sin respaldo, comúnmente denominados tóxicos.

La consecuencia de todo esto es la expansión y concentración del poder financiero. Hay estudios que afirman que cerca de 50 empresas del sector financiero controlan el corazón económico mundial.

-¿A qué se denomina el sistema de la deuda?

-A la utilización del instrumento de endeudamiento público a la inversa: retirando recursos en vez de aportarlos, lo que ha posibilitado un gran esquema de dominación mundial.

La financiarización mundial ha sido posible gracias a una serie de factores que pasaron a regir la economía mundial y funcionan como engranajes integrados al sistema de la deuda, como son la creación de la Reserva Federal, la desreglamentación financiera, el fin de la paridad dólar-oro, los organismos financieros internacionales, las agencias calificadoras de riesgo y la creación del euro y el rol del Banco Central Europeo.

-¿Cómo opera el sistema de la deuda?

-A través de un modelo económico y tributario orientado a la obediencia de ajustes fiscales y presupuestarios, antirreformas, control inflacionario y arreglos contables... entre otras medidas impuestas por organismos internacionales.

A través de las reglas jurídicas: cambio de leyes que garantizan poderes para el sector financiero y dando prioridad al pago de la deuda financiera.

A través del poder político: una tecnocracia asume el poder político, y ese sistema de la deuda financia campañas electorales y medios de comunicación.

Jendeak sistema honen gaiztotasunari erreparatzen ez dion artean, eta mobilizatzen ez den artean, eredua ez da aldatuko

Horra hor Ekuadorren kasua, non, auditoria bat egin ondoren, kanpoko zorraren %30ari baino ez zion zilegitasunik aitortu. Subiranotasunaren ikasbide bat izan da, eta jarraitu beharreko eredua, oraingo errealitateari buelta emateko aukera badagoela erakusten diguna

La corrupción juega, también, un papel importante en este entramado ya que sirve para desviar la atención y justificar la aprobación de mecanismos antisociales.

Todo lo anterior tiene el apoyo imprescindible de los grandes medios de comunicación, por omisión o desinformación, consolidándose, así, una dominación financiera con gravísimas consecuencias sociales.

-Afirmas que a pesar de las diferencias entre continentes y países, el sistema de la deuda tienen una forma de actuar similar, que existe un modus operandi común.

-Así es. La secuencia podría describirse de la siguiente manera: 1. Se produce una crisis financiera provocada por los grandes bancos privados internacionales. 2. Se da una vinculación de la banca privada con el FMI. 3. El FMI interviene en temas de la economía interna nacional. 4. Se dan negociaciones que garantizan la transferencia de recursos públicos hacia los mismos bancos privados que provocaron la crisis. 5. De esa manera las deudas privadas se transforman en deudas públicas. 6. Hay una serie de esquemas de contabilidad creativa utilizados por la banca privada acreedora. 7. Se generan deudas ilegales e ilegítimas y se da la existencia de papeles sin respaldo. 8. Reciclaje de papeles mediante su transformación en nuevas deudas o en otros activos mediante procesos de privatización. 9. Profundos costos y daños sociales. 10. Ausencia de transparencia y de acceso a documentos que revelan la verdad de las negociaciones.

-El diagnóstico es demoledor, pero afirmas que la sociedad puede y debe actuar, que hay alternativa y estrategias de acción.

-Así es. En primer lugar, hay que conocer la realidad financiera. En segundo lugar, hay que organizar una movilización social consciente.

¿Acciones concretas que hay que llevar a cabo?: una participación social efectiva en procesos de auditoría ciudadana; una democratización del conocimiento de la realidad financiera; revisar la política monetaria y fiscal para garantizar la distribución de la renta y la justicia social; cambiar la arquitectura financiera mundial; dar prioridad a los derechos humanos; trasparencia...

En mi opinión, las experiencias de auditoría de la deuda de Brasil y Ecuador deben servir para inspirar otras iniciativas en el mundo y recortar tiempo para las luchas sociales contra la esclavitud económica impuesta por el sistema de la Deuda.

-La deuda ya no es un problema de países emergentes o del tercer mundo. Con esta crisis se ha convertido también en un problema en Europa. ¿Qué consejos nos puede dar?

-Es un tema que debe estar en la agenda de los movimientos sociales; hay que hacer un esfuerzo enorme de formación y sensibilización social. Los poderes fácticos quieren que la deuda y la auditoría ciudadana sean algo ininteligible para seguir haciendo lo que quieren. Nuestro reto es hacerlo comprensible.

El modelo cambiará cuando la gente, la ciudadanía en su conjunto entienda lo que está pasando y luche por cambiar ese modelo; la auditoría ciudadana es el instrumento para lograrlo.

Zorraren Sistema eta Ikuskaritza herritarrari buruzko jardunaldia antolatu zuten ELAk eta Manu Robles Arangiz Fundazioak Bilbon. Parte hartzaileak: Maria Lucia Fattorelli, Gizarte Zorraren Auditoritzako Koodinatzailea Brasilen eta Ekuadorreko Zor Publikoaren Batzordeko kidea; Antonio Sanabria, CADTMko (Hirugarren Munduko Kanpo Zorra Ezabatzearen aldeko Batzordea) kidea Liejan eta Julie Duchatel, Ginebrako Hirugarren Munduko Zentroko kidea.
Hona hemen laburpen luze bat zuen interesekoa izango delakoan.

ZORRAREN HERRITARREN AUDITORIAREN KASU ZEHATZAK

María Lucía Fattorellik azaldu zituen bere hitzaldian Brasilgo eta Ekuadorko esperientziak, herritarren auditoriaren inguruan. Ekuadorren auditoria ofizial bat egin zen, herritarren partaidetzaz. Zorraren 30 urte ikertu ziren, eta iruzurren eta irregulartasunen froga argiak agertu ziren. 2009an Correa presidenteak proposamen subirano bat egin zien hartzekodunei, herrialde hark banku pribatuekin eta nazioarteko bankuekin zituen zorraren %30 gehienez onartzeko. Mailegu-emaileen %95ek onartu zuten proposamena. Ekimen horrek ia 8.000 milioi dolarreko aurrezkia ekarri dio Ekuadorri; eta haren eraginez gastu sozialak oso nabarmen igo dira ordutik hona, batez ere, osasunean eta hezkuntzan egiten diren gastuak. "Ekuadorko ikasbidea harrigarria da, iruzurrezko zorra kentzeko aukera eta beharra badagoela erakusten baitigu.

Brasilen, 2000. urtean, gizarte zibila mobilizatu zen, auditoria bat eskatuz. Hamarkada bat geroago, parlamentuak zorrari ikerketa bat egitea lortu zen. Herritarren auditoria egiteko saiakerak ez zen aurrera atera, baina —María Lucía Fatorelliren hitzetan— mugimendu hura herri-mobilizazioen eredu interesgarria izan da hamarkada luze batean, eta nazioarteko loturak ere egin dira. "Brasil munduko zazpigarren ekonomia da; eta, hala ere, 50 milioi pobre daude. Zergak ordaintzen ditugu, eta trukean ez digute zerbitzu publikorik eskaintzen, bildutako diruaren zatirik handiena zorra ordaintzera baitoa" salatu zuen; eta ondoren zera gehitu zuen: "Lulak munduko indar-korrelazioa aldatzeko aukera izan zuen, baina ez zen fidatu bere boto-emaileengan".

Gaian sakontzeko: www.auditoriacidada.org.br

“EB-AEB hitzarmenaren kontrako borroka irabaziko dugu”

SUSAN GEORGE-K EUROPAR BATASUNAREN ETA AMERIKETAKO ESTATU BATUEN ARTEAN NEGOZIATZEN ARI DIREN MERKATARIZA ETA INBERTSIORAKO HITZARMENARI BURUZ ESKAINI ZUEN HITZALDIAREN LABURPENA

› UNAI OÑEDERRA

Berri txar asko emango ditut , baino baikor hasi nahi dut: borroka hau irabaz dezakegu. Garaipena lortzeko banpiroak hiltzeko estrategia erabili behar dugu, zer negoziatzen ari diren argitara atera egitasmoak hiltzeko. Hitzarmenak eduki larriak ditu langileentzat, gaixotu daitekeen edonorentzat, janariaren kalitateaz arduratzen direnentzat, fracking-az kezkak dituztenentza... Horiek guztiek jakiten badute zer ari diren negoziatzen, banpiroa hilko dugu. Erne beraz, hau ez baita merkataritza akordio soil bat, hau epe luzean korporazio transnazionalek eraman duten estrategiaren fruitu gutiziatua da.

Nondik dator TTIP. II. Mundu Gerra amaieran sortzen da GATT (General Agreement on Tariffs and Trade, Tarifa eta Merkataritza Akordio Orokorra). Herrialdeen arteko negoziazio mahai bat zen kolonizatzaileei produktu industrialen tarifak jaisteko, merkataritzaren liberalizazioan sakonduz joateko asmoz. Negoziazio hauetan ez zuten korporazio transnazionalek parte hartzen, laurogeigarren hamarkadan, ez dakit nork, kontrakoa erabaki zuen arte.

Mahai zabaldu honetatik sortu zen 1994an WTO (World Trade Organisation, Munduko Merkataritza Erakundea) liberalizazioa esparru gehiagotara zabalduko nahi zuen erakundea. Transnazionalak itxaropenez bete zituen erakunde hau, berehala bihurtu zen antzu, gauzak adosteko zituen prozedura konplikatuengatik.

Hori gainditzeko transnazionalek Europako eta Estatu Batuetako gobernuak akordio bilateral eta multilateralak sinatzera bultzatu zituzten. Eremu geografikoa mugatuagoak izan arren, estrategia arrakastatsua izan zen, 3.000tik gora akordio sinatzeaz gain, merkataritza akordiotan inbertsiorako akordioak gehitzea lortu baitzuten.

Este no es un mero acuerdo sobre comercio, es la guinda a una estrategia que han llevado a cabo las corporaciones transnacionales durante mucho tiempo

En Estados Unidos todo es comerciable hasta que se pruebe científicamente que es perjudicial. La responsabilidad no recae en la empresa productora, sino en la persona consumidora

Esaterako, Ekuador, Peru edo herrialde txikiagoei esaten zitzaien: politika hauek jarri behar dituzu abian, bestela ez dugu zuenean inbertituko. Mehatxu horrek, eta isolatuak gelditzeko beldurrak, herrialde asko eraman zituen Estatu Batuekin akordio hauek sinatu, eta merkataritzaren liberalizazioa besarkatzera. WTO gainditzea lortu zen horrela.

TTIPen (Transatlantic Trade and Investment and Partnership, Merkataritza eta Inbertsiorako Partzuergo Transatlantikoa) abiapuntua 1995ean koka dezakegu, Transatlantic Business Dialogue (Komertzio Transatlantikorako Elkarrizketa) martxan jarri zutenean Europako eta Estatu Batuetako korporazio transnazionalek, Estatu Batuetako Merkataritza Ganberak eta Europako Merkataritza Batzordeak.

Transatlantic Business Dialogue hau transnazionalek bultzatu zuten negozio gizonek gobernuburuekin harreman zuzena izateko aukera izan zezaten. Bertan sektore desberdinetako 70 gora transnazionaletako buruek hartzen dute parte, eslogan hau goiburu dutela: *gure artean adostua, edonon onartua*. “Gai hauetaz guk dakigu, zuek hobe duzue isilik egon” diote, eta hori lortzeko lobby lan izugarria egiten dute.

Multinazional nagusien buruek lortzen dute Europako Batzordeak beraiek nahi dutena onartzea. Esaterako, lehiakortasunari buruzko Europako txostena, hauek idatzi zuten, Europako Batzordeak onartu, eta orain lege bihurtu da. Berbera gertatzen da atlantikoaren beste aldean: Estatu Batuetako Merkataritza Ganberak urtean 136 milioi dolar gastatzen ditu lobby lanetan.

Helburua Europa eta Estatu Batuen arteko integrazioa bizkortzea omen. Baina, nork esan du europarrok Estatu Batuekin integratu nahi dugula? Bozkatu al du inork hori? Ez.

Este acuerdo afecta a 800 millones de consumidores, a la mitad del PIB mundial y al 45% del comercio mundial...
Es una barbaridad

Transnazionalek sortu kontseilu horietako batek erabaki du erregulazioak kendu behar direla bi eskualdeen arteko harmonizazioa lortzeko, amaierarik ez duen prozesu batean. Hau demokraziarentzat arrisku ikaragarria da.

Zer da TTIP. TTIPk barnebiltzen ditu: segurtasun estandarrak janarientzat, botikentzat, genetikoki eraldatutako organismoentzat eta fracking-arentzat, finantza egonkortasunerako proposamenak, kapitalak herrialdez aldatzeko askatasuna inbertitzaileentzat, pribatizazioak, zerga berriak blokeatzeko bideak (finantza transakzioentzat ezarri nahi duguna esaterako), lan legedian hobekuntzak galarazteko aukerak, negoziazio kolektiboa birrintzeko moduak, segurtasun klimatikoa bultzatzeko proposamenak geldiarazteko neurriak...

Inork ez daki zer jartzen duen negoziatzen ari diren testuan, ezta gure legebiltzarkideek ere. Hau demokraziaren aurkako erasoa da. Kontuan izan itun honek 800 milioi kontsumitzaile hartzen dituela barnean, munduko BPGaren erdia, munduko merkataritzaren %45a... Helburua merkataritza korporazio handien interesen mesedetan kontrolatzea da, negozioek gobernua erregulatzea. Eta, bide batez, Txina presionatzea politikak norabide berdinean bidera ditzan.

TTIP hau TAFTA deitzen zuten hasieran, baina izen hori alboratu zuten NAFTA zekarrelako gogora (Ipar Ameriketako Merkataritza Librerako Akordioa). Besteak beste, hitzarmen horrek Mexikon 2 milioi nekazari eta 28.000 denda txiki pikutara bidali zituen Estatu Batuekin lehiatu ezinik–bertan ere 682.900 lanpostu galdu ziren–.

Hego Korea eta AEB arteko halako hitzarmen batek esportazioak 10 bilioi dolarretan igoko zituela esan zuen Obamak, eta 3,5 bilioietan jaitsi ziren. 70.000 lanpostu berri sortuko zituela esan zuen ere, eta 40.000 galdu ziren. Hitzarmen hauek lortzen dutena da boterea korporazio transnazionaletan are gehiago kontzentratzea.

Arriskutsuena, ordea, TTIParen bidez sortu nahi den ISDS delakoa da (Investors to State Dispute Settlements). Inbertitzaile batek ikusten badu gobernu baten lege edo neurriek bere mozkinak murriztu dituztela, estatua auzitara eraman dezake nazioarteko arbitraje tribunal pribatu batean. Auzi hauen kostuak ikaragarriak dira, eta honi gehitu behar zaio estatuak korporazio transnazionalari ordaindu beharreko ordain saria epaia iristean (Ekuadorrek, adibidez, 1,1 bilioi dolar ordaindu behar izan zizkion Occidental Petrolium-i babes gune batean petrolioa erauzten galarazi ziolako; Suediako zentral nuklear batek auzitara eraman du Alemania, eta 4,2 bilioi dolar eskatzen dizkio bere ekoizpena eten arazteagatik). Edonola, argi dagoena da auzi hauek sabaia jartzen dietela erregulazioei, halako auzi batean dirutza galdu duen estatuak hamar aldiz pentsatuko baitu beste erregulazio bat ezarri aurretik.

Honi gehitu behar zaio, ISDS horrek norabide bakarrean egiten duela lan. Hau da, inbertitzaileek auzitara eraman ditzakete estatuak, beren ekinbideren batek egungo edo etorkizuneko mozkinak murrizteagatik, baina ezin da alderantziz egin, estatuek ezin dute inbertitzailerik auzitara eraman eragindako kalteengatik. Transnazionalak babesten dira, ez hiritarrak.

Este tratado de libre comercio es un asalto a la democracia, a la clase trabajadora, al medio ambiente, a la salud de la ciudadanía y al bienestar

Industriarentzat babesa, pertsonentzat arriskua. Araudiak oso desberdinak dira AEB eta EBn. AEBn apenas dago erregulaziorik zerbitzu eta produktuentzako. Guztia merkaturatu daiteke, baldin eta ez den zientifikoki frogatzen kaltegarria dela. Ardura ez dago ekoizlean, erabiltzailean baizik. Erabiltzaileak frogatu behar du produktu edo zerbitzu batek kalte egin diola, berau merkatuan debekatzeko.

EBn, ordea, ez da hala. Ekoizlea da frogatu behar duena merkatuan jarri nahi duen produktu edo zerbitzua ez dela kaltegarria. Kaltegarria izan daitekeenaren susmoak badaude ezingo du merkaturatu. Hala, AEBn saltzen diren produktu kimiko asko ezin dira saldu Europan, AEBn nahieran zabaltzen diren transgenikoek mugak dituzte EBn... Itun hau sinatzen bada, gure osasuna arriskuan jartzeaz gain, Europako nekazari txiki guztiak pikutara joango dira, ezingo baitute AEBn diru laguntza oparoz ekoizten den nekazaritza industrialarekin lehiatu.

Fracking-aren kasua ere argigarria da. Fracking gasa ateratzeko produktu kimiko ugari erabiltzen dira lur azpian. Produktu horiek lur azpiko iturriak kutsa ditzakete. Zer egin zuen Bushek? Fracking-ean zebiltzan konpainiak ur edangarriaren kalitatea ziurtatzeko araudietatik kanpo utzi, hau da, konpainiei nahi zituzten produktu kimikoak erabiltzeko aukera eman. Ingurukoen iturriko ura kutsatuz gero, kaltetuek zientifikoki frogatu beharko dute kutsadura hori fracking-etik datorrela.

Industriarentzat babesa handitzen da, pertsonen arriskuak handituz, eta jendea larrituta dago. Europako Batzordeak eta Europako korporazio transnazionalek pertsonak babesten dituzten erregulazioak kendu nahi dituzte, baina hiritarrek ez. Mugimendu sozial eta sindikatuak mugitzen hasi dira, eta Europako Batzordeak, hortaz jabetuta, ikusten du zailtasunak izango dituela nahi duena egiteko.

Orain bi urte, Atlantikoko bi aldeetako lobby handienek idatzitako txosten bat topatu nuen, Regulatory Cooperation (Erregulaziorako Lankidetza), eman beharreko urratsak eta hartu beharreko neurriak zehazten zituena. Denbora pasa ahala, bazirudien hau bazterrean gelditutako ideia bat zela, baina orain, TTIP jasotzen ari den kontrako erantzuna medio, berriro ari dira txosten horretaz hitz egiten. Zer diote? EB eta AEB arteko Erregulaziorako Lankidetza Kontseilu bat sortuko dugu, TTIPtik banatua, momentuz, EB eta AEB artean erregulazio koherentzia bat eratzen joateko asmoz, legegileekin harremanetan izango diren lan taldeen bitartez.

Nire ustez honek esan nahi du, TTIP bere horretan ezin dutenez aurrera atera, halako kontseilu batekin pixkanaka pixkanaka neurriak hartzen joango direla, legegile eta hiritarrak kontuan hartu gabe. Eta oso argi esaten dute kontseilu hau betiereko izango dela, amaierarik gabea, etengabeko aldaketak egiten joateko, EBtik, bitartean, TTIPren onura liluragarriez kanpaina ikaragarria egiten duten bitartean. Ez dakit, gertutik aztertu beharko dugu nola doan gauza.

Amaitzeko, korporazioen presioari amore ematen badiogu, gure botere judiziala sistema pribatu baten esku uzten badugu, galdetu behar dugu zer demontre den Europako Batzordea, berak sinatu baitu hau. Hau guztia ona dela uste dute, edo ez dira AEBen aurrean altxatzera ausartzen? Mandatu hau sinatu duten gobernuburuek ez dakite zer eragin izango duen? Inozoak dira, ala honek guztiak arduratzen ez dituen indar antidemokratikoak?

Hitzarmen hau demokraziari eraso zuzena da, langile klaseari eraso zuzena da, ingurumenari eraso zuzena da, hiritarren osasunari eta ongizateari eraso zuzena da. Honi eman dakioken erantzun bakarra da: mahaitik jaiki, atea itxi, eta aulki bat hutsik utzi.

Nos dicen que el objetivo es acelerar la integración entre Europa y Estados Unidos. Pero ¿quién ha dicho que los europeos queramos integrarnos con Estados Unidos?

› ERREDAKZIOA

Aurten ere egitura-krisia izan da aitzakia banka, patronala eta gobernuentzat hain kostata lortu dugun guztia suntsitzeko. Etengabeko erasoa jasaten ari gara kolektiboa den guztiaren aurka. Kapitalismoak abilezia du bere krisiak aukera bilakatzeko aberastasuna metatu eta demokrazia suntsitzeko. Patronalaren neurrira egindako erreformek lanari gizatasuna kendu, bidegabeko zorra ordaindu, murrizketa sozialetan oinarrituriko aurrekontuen egonkortasuna ezarri, fiskalitate aurrerakoiari uko egin, pentsioei erasoa… ekarri dute.

Politika hauek langabezia eta desberdintasunak areagotzen dituzte eta posibleak dira edozein oreka soziala bermatzeari uko egin dioten gobernuen lankidetzari esker. Rajoyk Bruselasekin adosten duen bezalaxe, Gasteiz eta Iruñako gobernuak gauza bera egiten dute Rajoyrekin: bat datoz murrizketak soldatetan eta gastu sozialean egin behar direla. Eta beren burua presiopean ikusten dutenez, propagandari ekiten diote, hedabideen kontrolera alegia, alternatiboak diren informazioak ezkutatzeko eta mugimendu sindikala elkarrizketa sozialen mahaietara deitzeko, bestela iraina eta bazterketa izango dutelarik. Mahai hauek gobernu eta patronalei babesa emateko besterik ez dira. Gainera, autogobernuaren edukiak desagertu egiten dira.

ELA ez da partaide izango antzezlan hutsal horretan. Gizarte politiken defentsa ez dago mahai horietan, baizik eta gobernuei zilegitasuna kentzean mobilizazio sozialaren bidez. Gainera, ELAk dio soldataren defentsa ezinbestekoa dela desberdintasun sozialak ekiditeko eta enplegua defendatzeko.

Bai, soldatak lansari hutsak baino askoz gehiago dira: enplegua ere badira –jarduera ekonomikoa sustatzen duten heinean–, pentsioak ere badira –kotizazioekin finantzatzen baitira– eta soldatak jaisten badira, kotizazioak eta pentsioak jaitsiko dira; hezkuntza eta osasuna ere badira; gizarte-politikak dira… Soldatak jaisteko erabakia jarrera ideologikoan oinarritzen da enpresetako etekinak handitzeko.

Antolakuntza eta borroka. Guzti horregatik, aurtengo Maiatzaren Lehenean ELAk itxaropen eta konpromisuzko mezua helarazi nahi dio langile klaseari: antolakuntza eta borroka. Ez da berdina zer egiten dugun eta denok ere ez gara berdinak. Beraiek iraganera bidaltzen gaituzte eta sindikalgintzak, gure ustez, bere sustraietan topatzen du alternatiba: ez dago ezer erradikalagorik langile klasea antolatu eta borrokatzera deitzea baino. Beraiek gizartea eta kolektibo dena suntsitzen dute eta guk horixe bera aldarrikatzen dugu. Ezinbestekoa zaigu langile klasea indartzea lan zentroetatik hasita, gure agintea sendotzen joateko.

Antolakunde sindikal indartsuekin bakarrik, kolektibo bezala bakarrik, ahal izango dugu. Horregatik, aurtengo Maiatzaren Lehenean ere ELAk kalea aldarrikatuko du eremu demokratiko gisa alternatibak plazaratzeko eta borrokaren balioa aintzat hartzeko. Horrek bakarrik mugituko ditu politikak beste norabidera. *Kalera!* oihua etsipenaren aurkako deia izango da, jaikitzeko eta borrokatzeko. Omenduko ditugu, orobat, etsi gabe lan egiten duten militante sindikalak, gehienetan isilpean,duintasun eta ahalegin handiz borroka sindikala eta sozialak garatzeko. Beraiek gabe, militantziarik gabe, sindikalgintza galdurik legoke.

Hau dena dela-eta, **MAIATZAK 1, DENOK BILBORA! 11:30etan JESUSEN BIHOTZEAN DUGU ZITA!**

FRANQUEO CONCERTADO
NO 08/129